TKP MK Plenumu toplandı

Türkiye Komünist Partisi MK Plenumu'nun tam da Tercüman'ın «TKP çökertildi» diye manşetler attığı bir zamanda toplandığı açıklandı. TKP MK'nin, TKP'nin Sesi Radyosu'nda açıklanan bildirisinde, Plenum'da 12 Eylül darbesinden sonra TKP'nin savaşım deneyimlerinin gözden geçirildiği ve önünde duran görevlerin saptandığı belirtiliyor.

Bildiride her şeyden önce anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci, anti-şövenist güçlerin tek cephesini gerçekleştirme sorununa dikkat çekiliyor. İşçi partileriyle, Kürt ulusal hareketinin belirli bölümleriyle, yurtsever subaylarla, anti-emperyalist eğilimli dinsel kesimlerle, Atatürkçülerle eylem birliği ve bağlaşıklık olanakları vurgulandı.

Bildiride Plenum'un örgüt ve kadroları korumak, yeni koşullara uygun savaş araçlarını, biçimlerini, yöntemlerini geliştirmek için gereken önlemleri aldığı açıklanıyor.

Bildiride, Türkiye'deki komünistler, demokratlarla kardeşçe dayanışma duyguları dile getiriliyor, tüm yurtseverler selamlanıyor. TKP, Türkiye demokratlarıyla dayanışmasını gösteren tüm komünist partilerine, uluslararası demokratik güçlere teşekkür ediyor. Bildirinin tam metnini 5.sayfamızda okuyabilirsiniz. Aynı sayfada okurlarımıza ayrıca TKP MK'nin ATILIM'da yayınlanan 15 Haziran 1981 tarihli bildirisini sunuyoruz.

TKP çökertilemez !

İşbirlikçi güçler kendi vatan hainliklerini TKP'ye saldırıyla gözden kaçırmak, demokratları kırmak istiyorlar

Tercüman, Hürriyet ve diğer burjuva basınında Temmuz sonlarında *«TKP'nin çökertildiği»*, *«üyelerinin hepsinin toplanacağı»* vb.gibi haberler çıktı. Tercüman'a bu uydurmaları bir kez basmak yetmedi, yeniden ısıtıp Ağustos ortasında bir daha manşet yaptı. Ergün Göze gibi MHP militanları da buna sarıldılar, o gün bugündür durup durup TKP'ye saldırıyorlar. *«Son üyesine dek toplanmalıdır»* diyorlar.

TKP'li diye 2 bin insanı zindanlara doldurduklarını ilan ediyorlar. Bu suçsuz insanlara en akıl almaz işkencelerin yapıldığı, çoğunun komada hastaneye kaldırıldığı bildiriliyor. İşkenceyle insanlara, emekçilere sahte imzalar imzalatmaya, sahte belgelerle TKP'nin ne kadar *«korkunç»*, *«terörist»* ve de «Rus ajanı» olduğunu ispatlamaya çabalıyorlar.

TKP, *«ulusal sırları»* Moskova'ya satmış. Bu yöntem yeni değildir. Büyük Ekim Devrimi'nden bu yana her zaman burjuvazi komünistlere aynı yöntemle saldırmıştır Bunların *«ulusal»* sır dedikleri nedir? Kimin kime karşı sırrıdır? ABD'nin yurdumuzun dört bir yanına yerleştirdiği üsler, atom bombaları mıdır bu *«sırları»*? Parsel parsel Amerikan'a satılmış olan yurdumuzun daha hangi *«ulusal»* sırları kalmıştır? Ulusal zenginliklerimizi, madenlerimizi, petrollerimizi kimler kime peşkeş çekiyor? Hazine-

Arkası 7.sayfada

Kurtuluş

Sayı: 240 5 Eylül 1981 Avrupa'da Türkiyeli İşçilerin Gazetesi Masrafı: 1,-DM

FREIHEIT FÜR DIE GEWERKSCHAFTER UND DEMOKRATEN IN DER TÜRKEI!
SCHLUSS MIT DER UNTERDRÜCKUNG DES KURDISCHEN VOLKES!
WEG MIT DER MILITÄRDIKTATUR!
TÜM SENDİKACI VE DEMOKRATLAR SERBEST BIRAKILSIN!
KÜRT HALKI ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON!
ASKERİ DİKTATÖRLÜĞE HAYIR!

Demonstriert mit uns am
12. September 1981 in Dortmund
Treffpunkt: 11.30 Uhr · Westpark/Rittershausstraße
Kundgebung: 13.00 Uhr · Alter Markt

12 Eylül DORTMUND Yürüyüşü'ne katılalım

Yürüyüş saat 11.30'da, Westpark/Rittershausstr. den başlayacak, saat 13.00'de Alter Markt'taki mitingle sona erecek.

12 Eylül 1980 darl esi 1.yıldönümünde F.Almanya'daki işçilerimiz, aydınlarımız, F.Alman demokratik güçleri tarafından protesto ediliyor. Aynı yönde protesto eylemlerinin tüm diğer Batı Avrupa ülkelerinde de düzenlendiği bildiriliyor.

Türkiye'yi bunalımdan çıkarmak iddiasıyla başa gelen cunta bunalımı daha da keskinleştirdi. Binlerce küçük üretici batırılıyor.Yüzbinlerce işçi,memur açlığa mahkum edildi. Pahalılık, TL'nın değer kaybetmeşi önlenemedi. Dış borçlar 24 milyar dolara çıktı. İşsizlik çığ gibi büyüyor. Özal toplu işten atmalara konan her türlü kısıtlamayı kaldırmaya hazırlanıyor. Ulusal endüstri boğuluyor. Ülke ekonomisi tamamen emperyalist tekellerin kontrolüne bağlanmak isteniyor.

Cunta terörü önlemek bahanesi ile geldi. Ama terörle hiç bir ilişkisi olmayan, terörizme karşı savaş vermiş olan ilerici, demokratik örgütlere, sendikalara vurdu. DİSK yöneticileri, çeşitli dünya görüşünden binlerce yurtsever zindanlarda çürütülüyor, işkenceye çekiliyor. Tekelci patronlar daha baskıcı, anti-demokratik bir devlet, anayasa sistemi kurmak devletin tüm mekanizmalarını kontrol altına almak, iktidarlarını uzun süre için garantilemek istiyorlar.

Gericiliğin bu saldırısına birlikte karşı çıkalım. Türkiye demokratlarıyla dayanışmamızı yükseltelim.

Dortmund'da yapılacak 12 Eylül'ü protesto yürüyüşünü Türkiye Demokratlarıyla Dayanışma Girişimi düzenliyor. Bu Girişim'de F.Meclis parlamenteri Klaus Thüsing, işçi temsilcileri Karl-Heinz Stommel, Peter Heinrich, Prof.Dr. Klaus Liebe-Harkort, papaz Michael Höhn gibi tanınmış kişiler bulunuyor. Yürüyüşü destekleyen örgütler arasında FİDEF, DİB-FAK, Kürt Halkevleri, KKDK, Gerçek'le Dayanışma Komiteleri-Avrupa bulunuyor. Gazetemiz Kurtuluş işçilerimizi bu büyük eyleme katılmaya çağırıyor.

Türkiye Demokratlarıyla Dayanışma Girişimi'nin 12 Eylül yürüyüşüne çağrı bildirisi:

«Türkiye'de bir yıldan beri askeri cunta iktidarda. Insan haklarının en kaba biçimde ayaklar altına alınmadığı gün yok. Artık, anayasal grev ve toplantı hakları, basın özgürlüğü ortadan kaldırılmıştır.

Parlamento dağıtılmış, politik partiler yasaklanmıştır. Sendikacı ve demokratlar takibata uğruyorlar. Kürt halkı, kanlı bir biçimde baskı altına alınıyor. Binlerce demokrat ve cunta muhalifi tutuklu durumda, zindanlarda işkenceden geçiyor. 52 sendika yöneticisi için ölüm cezası isteniyor. *"Kurucu Meclis"*in çalışmaya başlamasıyla da bu durum değişmeyecektir. Cunta tarafından tayin edilen üyeler, cuntaya bağımlı oldukları için, demokratik bir gelişimi başlatamayacaklardır.

Federal hükümet bu kanlı rejime ekonomik ve askeri yardım yapıyor. Amerikan hükümeti, Türkiye'yi Orta Doğu'da kendi atlama tahtası yapmak, orada çevik kuvvetler ordusunu kullanmak istiyor.

Bu olgulara dayanarak FAC'deki Alman ve yabancı demokratlara sesleniyoruz:

12 EYLÜL 1981,
CUMARTESI GÜNÜ
SAAT 11.30'DA
DORTMUND'DA

yapılacak yürüyüşe katılın !

-Abdullah Baştürk ve tüm tutuklular, demokratlar serbest bırakılsın !

-Türkiye'de demokratik hak ve özgürlükler yeniden kurulmalı !

-Kürt halkı üzerindeki şövenist baskılara son !

Federal hükümete şu istemlerimizi yöneltiyoruz:

-Askeri cuntaya yapılan her türlü yardım hemen durdurulsun !

-Türkiye'de baskıya uğrayan demokratlardan yana aktif girişim !

-Faşist *"Bozkurtların"* ve bunların yan örgütlerinin, özellikle *"Türk Federasyon"*'un derhal yasaklanması, tüm tanınmış Türk faşistlerinin yurtdışı edilmesi !

-Türk ve Kürt demokratları için sığınma hakkı sınırlandırılamaz !

Biz Türk ve Kürt demokratlarının şu istemini vurguluyoruz:

-Türkiye'de askeri cunta yıkılmadan demokrasi kurulamaz !

Nötron bombasına hayır !

Reagan yönetiminin barış düşmanı kararını dünya halkları dev protestolarla karşıladılar

6 Ağustos 1981 günü tüm dünya halklarının Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan bombayı bir kez daha lanetledikleri gün; Reagan günümüzün en korkunç silahı Nötron bombasının üretimine geçildiğini açıkladı. Hükümetler, parlamentolar, partiler, sendikalar, demokratik örgütler, dinsel kuruluşlar, barıştan yana olan tüm insanlar bu kararı lanetlediler ve yığınsal protesto hareketlerine giriştiler.

Nötron bombasının üretilmesi konusunda bilindiği gibi ilk adımı Carter atmış, barış hareketinin gücü onu geri çekilmeye zorlamıştı. Dışişleri Bakanı Haig ise bu yılın Şubat ayında, Nötron bombasının Batı Avrupa'ya yerleştirileceğini söyleyerek ilk sinyali vermiş, barış güçlerinden gelen tepkilerden sonra *«zaten bu ABD'nin resmi kararı değil»* diyerek söylediklerini geri almıştı. Ancak ABD atom endüstrisi tekelleri bir an önce Nötron bombasının seri üretimine geçilmesini istiyordu. ABD bu arada boş durmadı. Nötron başlıkları çoktan üretildi, bir kaç saat içinde Avrupa'ya gönderilebile-

Arkası 7.sayfada

YORUM
12 Eylül'ün 1. yılında

12 Eylül 1980'den bu yana bir yıl geçti. Bu bir yıl-daha darbenin hemen ardından söylediğimiz gibi- tekellerin, tüm halka karşı sömürülerini yoğunlaştırma, devlet mekanizmasına tamamen egemen olma, *«ayakbağı»* olan demokratik hakları kısıtlama, daha baskıcı, daha anti-demokratik, yürütmenin daha ağır bastığı bir devlet mekanizması oluşturma planlarının uygulanması ile geçti. Cunta bu planların önemli bir kısmını gerçekleştirdi.

Sendikalar, demokratik yığın örgütleri kalktı, ama patron örgütleri TİSK'ler, TÜSİAD'lar, MESS'ler, Anadolu Klüp'leri tıkır tıkır işliyorlar. İşçilerin kıdem tazminatı, toplu sözleşme, grev hakları ya tamamen kaldırıldı, ya da iyice kısıtlandı, ama patronların zam üstüne zam yapmalarına, işçilere olmadık eziyeti yapmalarına, işten atmalara ses çıkarılmıyor. Hatta Özal bu konudaki en küçük kısıtlamaları da kaldırma zamanının geldiğini açıklıyor. Kredilerin serbest bırakılmasıyla, yeni vergi yasasıyla, düşük taban fiyatlarıyla esnaf, küçük atölye, işletme sahipleri, küçük orta köy üreticileri iflasa sürükleniyor. Yüzbinlerce, milyonlarca küçük

Arkası 7.sayfada

İşçi sınıfının yılmaz savaşeri, Maden-İş Genel Başkanı Kemal Türkler'i, MHP'li faşistler tarafından öldürülüşünün 1.yılında saygıyla andık. Yurt dışındaki işçilerimizin düzenledikleri anma toplantılarından haberler 8. sayfamızdadır.

1 Eylül barış eylemlerine işçilerimiz de katıldı

Anti-savaş günü 1 Eylül 1981'de tüm dünya barış güçleri ABD'nin Nötron bombasını üretmesine, Batı Avrupa'ya orta menzilli Amerikan roketlerinin yerleştirilmesine, silahlanma yarışına, savaş ve faşizme karşı dev eylemlerle seslerini yükselttiler. Batıberlin'de DGB'ye bağlı sendikaların düzenlediği yürüyüş ve mitinge 50 binin üstünde demokrat katıldı. Aynı gün tüm diğer Batı Avrupa ülkelerinde de dev yürüyüş ve mitingler yapıldı. Barış güçleri 1 Eylül'den önce de bütün yaz boyunca aynı istemler doğrultusunda eylemler yürüttüler. 29 Ağustos'ta Batıberlin'de 50'nin üstünde örgütün düzenlediği eski Reichstag önündeki barış konserine 60 bin insan katıldı. Batıberlin ÖTV Sendikası'nın 24-28 Ağustos 1981 tarihleri arasında yürüttüğü barış haftası büyük ilgi gördü. Bu barış haftası çerçevesinde bir toplantı da Türk Merkezi'nde yerli ve yabancı sendikacılarla yapıldı. Avrupa'daki işçilerimiz tüm bu barış eylemlerinde yerlerini aldılar, barış için, Türkiye'de demokratik haklar için, tutuklu yurtseverlerle dayanışmanın güçlendirilmesi için seslerini yükselttiler. NATO'nun Türkiye'yi Ortadoğu'nun jandarması yapma, komşularına karşı bir provokasyon yuvasına dönüştürme planlarına barış ve demokrasi istemiyle karşı çıktılar.

Güçlerimizi birleştirelim !

F.Almanya'da Kemal Türkler'i anma toplantılarında FİDEF adına yapılan konuşmanın bir bölümünü okurlarımıza sunuyoruz:

Yurtdışında MHP Oyunları

Bugüne kadar MHP'liler tarafından yurt dışında uygulanan taktik askeri cuntanın desteklenmesi ve böylece faşistlerin üzerine gidilmesinin önlenmesiydi. MHP davasıyla işler değişti. Cuntanın desteklenmesi için yürüyüşler düzenliyenler şimdi desteklerini çektiklerini açıklıyorlar. Temmuz'un ilk haftasında tüm FAC'de dağıtıldığını tahmin ettiğimiz bir bildiri bu yeni gelişmeyi açıkça yansıtıyor. Açık isim vermemekle birlikte içeriğinde *«Milliyetçi lider»* Alpaslan Türkeş'in ve MHP yöneticilerinin yargılanmasına karşı çıkılıyor ve bildiri şöyle sona eriyon:

«Devletin yaşama felsefesine bağlı olanların, Devlet ve demokrasiye inançla sahip çıkanların temsil vasfını kaybetmekte olan mevcut yöneticilerden hertürlü maddi ve manevi desteğimizi çekiyoruz. Başları dönmüş olanlara ve komünistlere taviz olsun diye milli direnci ezmek gibi tehlikeli bir oyuna girişenlere karşı kesin bir tavır alıyoruz.»

Bildiride imza olarak şu cümle var.

«Milli devlet ve demokrasi yolunda birlik cephesi.»

Faşistleri böyle bir taktik değiştirmesine zorlayan neden MHP'nin yargılanması ve faşist terör odaklarının açığa çıkmasıdır. MHP'nin yurt dışında örgütlenmesini yapan ve ilişkileri bu dosyalardaki belgelerle açıkça saptanan *«Türk-Federasyon'un»* kapatılması yönünde girişimlerimizi yoğunlaştırmamız bu bildirinin altına açık imza atmalarını engellemiştir. Birlik Cephe'si olarak isimlendirilen bu çağırının arkasındakiler MHP'li faşistlerden başkası değildir.

Yine bu bildiri bir gerçeği daha vurgulamamız için somut bir örnektir. Cunta içindeki farklı görüşler, farklı uygulamaları ve açıklamaları getirmektedir. Bizim bu çelişkileri çok iyi saptamamız ve ana hedefi buna göre belirlememiz, genellemelerden kaçınmamız gerekmektedir. İşbirlikçi tekelci sermayenin en gerici kesimleri yurt içinde ve yurt dışında yoğun bir çalışma içindedir. Bunlar etkinliklerini artırdıkları ölçüde ilerici ve demokrasi güçlerine saldırılar daha da yoğunlaşacaktır.

Peki ne yapmalıyız sorusuna bizim yanıtımız nedir?

Birleşmeliyiz!

FAC'deki Türkiyeli ilerici örgütler cuntayı farklı olarak değerlendiriyorlar. Bu durum anlaştığımız alanlarda birlikte hareket etmemizi engellememeli. Eylem birliği ve karşılıklı diyalog ile ayrılıkları giderebiliriz. Bu farklı değerlendirmeler şimdilik ayrıldığımız noktayı oluşturmaktadır. Biz bu farklılıkları küçümsemiyoruz. Ama asıl önemli olan giderek yoğunlaşma eğilimi gösteren saldırılara karşı birlikte eylemi gerçekleştirmektir. Güncel görevimiz budur.

Birlikte hareketimizi zorunlu kılan azımsanmayacak kadar ortak noktalarımız vardır. Bunların bir kısmı ülkemizdeki demokrasi güçleriyle dayanışmaya yönelik, diğer bir kısmı yaşadığımız ülkeye yöneliktir. Barış savaşımı, işyerlerinin korunması, konut ve eğitim sorunları, yabancı düşmanlığı ve gerici, faşist örgütlerin saldırılarına karşı birlikte eylemler düzenleyebiliriz.

Şu olguyu dikkate almak zorundayız: Özellikle terörün sınırlandırılması halk arasında belirli bir rahatlama yaratmıştır. Öte yandan sürüp giden baskı ve tutuklamalar, halkın ve özellikle işçilerin yaşam koşullarının gittikçe kötüleşmesi bu sorunları ele alacak çıkışlara yığınsal bir destek sağlayabilir. Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmayı yükseltmek için somut hedefler koyabiliriz. Bunlardan biri işkencelere karşı çıkmaktır.

Türkiye'de işkence yapıldığını askeri cunta'da kabul ediyor. Ama bekliyor. İşkence yapanları cezalandırıyoruz diyor. Bununla ilgili somut örnekler de var. Bir kaç işkencecinin cezalandırılması bugün işkence yapılmıyor demek değildir. Üstelik söz konusu cezalar bir ceza sayılmayacak kadar hafiftir. Adana'da, Ankara'da, Çanakkale'de, Diyarbakır'da, Gebze'de, Giresun'da, Gölcük'de, İstanbul'da, İzmir de, Kocaelin'de, Mersin'de, Samsun'da, Söke'de, Tarsus'da, Trabzon'da, Van'da işkence yerleri ve işkencecilerin isimleri çeşitli yerlerde yayınlandı.

İllere ve hatta ilçelere kadar yayılan işkenceyi bir yanda en geniş yığınlara duyurmak, diğer yanda uluslararası kuruluşlara, Avrupa Konseyi'ne ve diğer kuruluşlara iletmek önümüzde duran bir görevdir. İlerici basının susturulması, geriye kalanlara ağır sansür uygulanması sonucu işkenceler geniş yığınlar tarafından yeterince bilinmiyor. Tek tek örgütlerin gerek kadro sorunu, gerekse mali sorunları bunların yaygınlaştırılmasında sınırlı kalmaktadır. Oysa güçlerimizin birleştirilmesi bu güncel ve önemli görevin yerine getirilmesinde daha geniş olanaklar yaratacaktır. Böylece daha geniş yığınları bu istek çevresinde örgütlememiz kolaylaşacaktır. Hiçbir ilerici, yurtsever, demokrat işkencelere karşı sessiz kalamaz.

İlerici ve demokratlar, komünistlere, Kürt yurtseverlerine yönelik baskı ve işkencelere son verilmelidir. Terörün baş sorumlusu olan MHP yöneticilerinden onlarla iş birliği yapan AP yöneticilerinden hesap sorulmalıdır. Faşistlerin ordu içindeki suç ortakları açığa çıkartılmalı, 1 Mayıs 1977'nin suçluları cezalandırılmalıdır.

Dayanışmayı yükseltelim

Tutuklularla ve aileleri ile dayanışmamızı yükseltelim.

Yaşamlarını emekçi halkın çıkarlarının savunulması yolunda yiğitçe savaşarak sürdürmüş işçi, öğrenci, aydın tüm ilerici, demokrat tutuklularla ve onların eşleriyle, geride bıraktıklarıyla maddi ve moral dayanışmamızı yükseltmeliyiz. F.Almanya'da yakınları tutuklu olanlarında içinde olacağı geniş bir maddi dayanışma örgütlenebilir. Böyle bir örgütlenmeyi tek bir örgütün bütün olanaklarını da kullansa başarıyla yürütemez. Ama hep birlikte güçlü kampanyalar açabiliriz. Tutuklananların terörle ilişkisi olmadığını, işçi ve emekçilerin çıkarlarını savunduklarını anlatmalıyız. Tutuklu bulunan tüm demokratlar serbest bırakılmalıdır. DİSK yöneticileri serbest bırakılmalıdır. DİSK açılmalıdır. TÜRK-İŞ içindeki sendikaların serbestçe çalışmasını engelleyen tüm uygulamalar durdurulmalıdır. Sendikalara konan yasaklar kalkmalıdır.

Vatandaşlıktan çıkarılmalar durdurulmalıdır. TİP genel başkanı Behice Boran'ın ve TÖB-DER genel başkanı Gültekin Gazioğlu'nun yurttaşlıktan çıkarılmaları geri alınmalıdır. Hiç kimse zorla vatandaşlıktan çıkarılamaz.

Yaşamını işçi sınıfının, en başta sendikal birliği için yitirmiş olan K.Türkler'i anmak, ona ve diğer yitirdiklerimize sahip çıkmak bu görevlerin başarılmasıyla olanaklıdır.

Değerli Konuklar, Değerli Arkadaşlar

İşçi sınıfını ve temel demokratik hakları hedef alan saldırılara karşı, demokrasi ve ulusal bağımsızlık için, halkımızın yaşamsal çıkarlarını savunmak için, daha ileri adımlar atmalıyız. Hiç şüphesiz tüm örgütler kendi olanakları ve güçleri ölçüsünde bu güne kadar çeşitli çalışmalar yaptılar. Hepimiz eylem birliğini savunduk. Savunuyoruz. Ama artık bunu soyut bir istem olmaktan çıkarmalı ve somut olarak yaşama geçirmeliyiz. Baskılar, tehditler hiç birimizi yıldıramadı. Yıldıramayacak. Biz işçi sınıfının, halkımızın mücadele azmine, yeteneklerine güveniyoruz. Eksik olan yanımız gücümüzü birleştirememiş olmamızdır. Bu eksikliğimizi giderecek eylem ve güçbirliğini sağlıyacağız. Bu kara bulutları dağıtacak güç bizim gücümüzdür. Aydınlık ve mutlu günlere giden yol birliğimizin sağlanmasından geçmektedir. Bir kez daha ve tüm gücümüzle haykırıyoruz.

YAŞASIN GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ !

Kapitalizmin bir yarası: Konut Sorunu !

Konut sorunu günümüzde F.Almanya, Batıberlin ve diğer kapitalist ülkelerde yaşayan tüm yerli ve yabancılar için önde gelen yakıcı bir sorun olarak günlük yaşamda kendini gösteriyor. Artık geniş yığınlar bu soruna sahip çıkıyor ve tepki gösteriyorlar. Öte yandan kiracılar derneklerinin, girişimlerinin, partilerin geniş protesto eylemleri ile günbegün gelişiyor.

Günümüzde sosyalist ve kapitalist ülkelerin komünist partileri yoğun bir şekilde teori ve pratikte önde gelen sosyal sorun olarak konut sorunu ile ilgilenmektedirler. Almanya Sosyalist Birlik Partisi SED ev programında bu sorunun 1990 yılına kadar çözülmesini öngörmektedir. 70'li yıllarda yeni yapılan ve modernize edilen konut sayısı iki katına çıkarılmıştı. 1981-1985, 5 yıllık plan dönemi için bunun daha da arttırılması amaçlanmaktadır. Diğer sosyalist ülkelerde de benzeri gelişmeler izlenmektedir.

Buna karşın konut sorunu kapitalist ülkelerde çalışanlar için can alıcı bir sorun olarak gündemdedir. Günbegün işgal edilen evlerin sayısı artmakta, protestolar yükselmektedir. Alman Komünist Partisi DKP ve diğer komünist partileri çalışanların, emekçilerin yararına demokratik ve sosyal konut politikası için geniş öneriler hazırladılar.

Komünist ve işçi partilerinin konut sorunu ile yakından ilgilenmeleri ve programlarında bu soruna geniş yer vermeleri yeni bir olgu değildir. Friedrich Engels'in 1872'de yazdığı "Konut Sorunu Üzerine" adlı çalışmasının bazı bölümleri kapitalizmin günümüzde eriştiği konut sorununun bir analizi olarak düşünülebilir. Friedrich Engels bu çalışmasının bir bölümünde şöyle diyor: *«Şehirlerin özellikle merkezi bölgelerde genişlemesi arsalara yapay ve büyük hızla artan değer kazandırıyor. Bu arsaların üzerine yapılan binalar ise bu değeri arttıracağına onun düşmesine yol açıyor. Çünkü bunlar günün değişen koşullarına uymamaktadır. Bu binalar yıkılıyor ve yerine yenileri yapılıyor..Bu durum işçileri şehir merkezlerinden çevre bölgelere yerleşmeye zorluyor, az bulunan işçi evleri ve özellikle küçük evlerin pahalılanmasına yol açıyor. Çünkü bu koşullar altında yapı endüstrisi spekülasyonunun daha kolay yapılabildiği pahalı evlerin yapılmasına yöneliyor, yalnız özel durumlarda işçi evlerinin yapılmasına gidiyor.»*

(Konut Sorunu Üzerine, Marx/Engels Yapıtlar, Cilt 18, s.215)

Friedrich Engels konut sorununun yalnızca sosyalist devrimin sorunu, yani arsa, ev yapımı ve bu evlerin kiralanmasının kar esasına dayanmayan bir düzende çözülebileceğini vurguluyor.

Friedrich Engels'in konut sorununun çözümüne getirdiği bu esaslara dayanan sosyalist ekonomi düzeni çalışan insanların az kira ödeyerek insanca oturma hakkının, çözülmesi gereken sosyal bir sorun olarak tanıyor, konut

Batıberlin Sosyalist Birlik Partisi sosyal konut politikası için savaşıyor.

konusunu çalışanların yaşam düzeninin önemli bir parçası olarak görüyor.

Bu ana ilkeden çıkılarak örneğin Alman Demokratik Cumhuriyeti'nde 1971 yılından bu yana toplam 1,4 milyon yeni ev yapıldı ve modernize edildi. Bu arada kiraların düşük ve stabil kalması yadsınamayacak bir gerçektir. Bugün Alman Demokratik Cumhuriyeti'nde ortalama olarak kiralar bir işçi gelirinin ancak %4,2'sini teşkil etmektedir.

Buna karşın konut sorununun kar ekonomisinin çarklarına bırakıldığı kapitalist ülkelerde sürekli olarak artan kiralar toplumun büyük bir bölümünü, altından kalkılmaz ödemelere zorluyor. Örneğin ABD'de 1967'den bu yana kiralar ortalama % 70 oranında arttı ve bugün bir işçi ortalama gelirinin üçte birini ev kirasına yatırmak durumundadır. 1979 yılı sonlarında İtalya'da 600 bin aile ev kirası ödeyemedikleri için evden atılmakla tehdit edildiler. F.Almanya ve diğer kapitalist ülkelerde çalışanlar günümüzde gelirlerinin % 20-30'unu ev kirasına yatırmaktadırlar. Türkiye'de ise bir işçinin maaşı ev kirasını ödemeye yetmemekte, böylece çok sayıda insan gecekondu kurmaya ve insanlık dışı koşullarda yaşamaya zorlanmaktadırlar.

Daha önce de belirtildiği gibi konut sorunu kapitalist ülkelerde kar ekonomisinin çarklarına bırakılmıştır. Bugün F.Almanya, yapı endüstrisi dalında teknik yönden çok sayıda modern ve iyi döşeli ev yapma olanağına sahiptir. Ancak tüm bu olanaklara karşın yeni yapılan ev sayısında her yıl azalma izlenmektedir. 100 binin üzerinde yapı işçisi işsizdir. 80'li yılların başında 1,2 milyon konut eksiği vardır.

Bu zıtlık, ev yapımında ihtiyacın değil, kar hırsının belirleyici rol oynamasından kaynaklanmaktadır. 1960'dan bu yana F.Almanya'da kiralar, günlük yaşam masraflarından daha da hızlı bir artış göstererek, 3 kat artmıştır. *«Sosyal konut»* adı verilen konutlarda kiralar metrekare başına 5 ila 10 DM'ı bulmaktadır. Tekelci sermayenin temsilcileri karlarını arttırmak için kiraların metrekare başına 20 ila 24 DM'a arttırılmasını dayatıyorlar. Ancak tekelci sermayenin bugünkü kira düzenine yoğun saldırısı bazı engellerle karşı karşıyadır. Savaş yılları sonrası, işçi sınıfı bu konuda bazı kazanımlar elde etmiştir. Bu kazanımlar arasında devletin sosyal konut yapımını desteklemesi, kira artışlarının kısıtlanması gibi önemli yasa ve kararnameler yer almaktadır. Bugüne kadar kiracılar, ev sahiplerinin bu kazanımları ortadan kaldırma çabalarına karşı direnebildiler.

İşte tekelci sermaye günümüzde tüm gücüyle kiracıları ev tefecilerine karşı koruma kararnamelerinin arta kalan kısımlarına saldırıyor. Bu saldırı çok yönlüdür. Tekelci sermayeyi destekleyen çevreler konut yapımı alanında "serbest" piyasa ekonomisinin hiç bir engel olmadan uygulanmasını, ev sahiplerinin hiç bir kanuni engel olmadan konut kiralarını arttırabilme hakkına sahip olabilmelerini istemektedirler.

Öte yandan evler kasıtlı bir şekilde harap olana kadar boş bırakılıyor, yıkılmaları ve yerine yeni evlerin yapılması sağlanıyor. İşte bu, yukarıda belirtilen kararnameleri ve kısıtlamaları geçersiz kılma ve kira artışlarını körüklemenin bir başka yöntemi. Yakın bir dönemde F.Almanya'da yaklaşık 650 bin evin boş bırakıldığı (ki, 1,2 milyon ev ihtiyacının olduğu, 300 bin F.Alman vatandaşının açıkta olduğu bir dönemde) tesbit edildi.

İşte bu, F.Almanya, Batıberlin ve diğer kapitalist ülkelerdeki ev işgallerinin ana nedenidir. Bu eylemleri ile kamuoyunun dikkatini konut sorununa yöneltmeyi amaçlayan ev işgalcileri emperyalist yayın organlarında terörist olarak gösteriliyor, polis tarafından dövülüyor ve hapse atılıyorlar. Bu eylemleri ile işgalciler kapitalist toplumun konut sorununu çözmek için bir yöntem bulamadığını göstermeye çalışıyorlar. Öte yandan boş duran bu evlerin oturulabilir hale getirileceğini gösteriyorlar.

Ev işgalleri ve protesto yürüyüşleri iki ana noktayı tam açıklığa kavuşturuyor:

-Konut sorununda da sınıfsal yararlar karşı karşıya bulunuyor. Bir yandan sermaye sınıfı yapı endüstrisi dalında karlarını arttırmaya çalışıyor, buna karşın işçiler ve tüm çalışanlar insanca yaşama koşulları ve sosyal garanti için mücadele ediyor.

-İnsanca oturulabilecek ev için verilen savaşım, ücretlerin arttırılması, yönetime katılma ve işyerinin korunması için verilen savaşımdan ayrı düşünülemez.

Bu nedenle Alman Komünist Partisi DKP *«Çalışan insanların yararına demokratik ve sosyal konut politikası için»* belgisi yönünde öneriler hazırladı. DKP bu önerilerde konutun insanlığın temel gereksinimi olduğunu, bu nedenle konut konusunun çözülmesi gereken sosyal bir ödev olarak tanınması gereğini vurguluyor.

Batıberlin Sosyalist Birlik Partisi SEW de Batıberlin Senatosu'nun ev tefecilerini, ev tüccarlarını, spekülatörleri destekleme politikasına karşı sosyal bir konut politikasının gerçekleşmesi için savaşıyor, CDU hükümetinin gerici konut politikasına karşı geniş bir kiracılar girişiminin kurulmasının önemini vurguluyor. Bu yönde 11 Ağustos günü Batıberlin'de SEW, Alternatif Liste, JUSO'lar, DGB'li sendikacıların çalışma grubu, Berlin Kiracılar Topluluğu, Berlin Kiracılar Derneği'nin düzenlediği protesto yürüyüşü son günlerde basının ev işgalcilerini terörist gibi gösterme çabalarına gereken yanıtı verdi.

ABD'de işçi hakları:

12 bin grevci işten atıldı !

Reagan, grev yapan 12 bin hava trafik kontrolörünün işine son verdi. Haftada 32 saat çalışma, ücret artışı ve daha iyi emeklilik koşulları için greve başlayan kontrolörlerin sendikası "PATCO" da artık devlet tarafından tanınmıyor.

Azılı emekçi düşmanı Reagan bilindiği gibi son günlerde yeni ABD bütçesini açıklamıştı. Burada tekellere, büyük patronlara yeni vergi kolaylıkları getiriliyor, tüm vergi yükü emekçi halkın sırtına bindiriliyordu. Silahlanma harcamalarının daha da arttırılması için tüm sosyal harcamalar kısıtlanıyordu. Emekçi halkın bir parçası olan hava trafik kontrolörleri de doğal olarak bu emekçi düşmanı kararların sonuçlarından etkilenecekti. Yukarıdaki istemleri için direnişe başlayan sendikanın önce 5 yöneticisi tutuklandı ve Reagan grevin durdurulması için ültimatom verdi. Ancak kararlı işçiler direnişlerini sürdürdüler. Bu arada askeri personelden grev kırıcıları ve kontrolörlük sınavında başarı gösterememiş kişiler işe başlatıldılar. Hava yolları şirketlerinin tatlı karlarından vazgeçip yolcuların emniyetini düşünmeleri beklenemezdi tabii. Nitekim, yüze yakın havada çarpışma olayının son dakikada önlenebildiği açıklandı.

Sendikanın grev boyunca hükümete görüşmelere hazır olduğunu bildirmesine karşın, hükümet buna hiç yanaşmadı ve 12 bin işçi, bir daha alınmamak üzere işten atıldı. İşten atılanlar, sosyal sigorta ve emeklilik haklarını yitirdiler. Sendika greve gittiği için 3,5 milyon dolar para "cezasına" çarptırıldı. Polonya'da sosyalizm düşmanı grevler olduğu zaman "işçi hakları savunucusu" kesilen, anti-komünist amaçlarda kullanılsın diye Solidarnoş Sendikası'na yüz binlerce dolar para akıtan Reagan, 12 bin işçiyi gözünü bile kırpmadan sokağa atmasını bildi. Reagan gibilerine göre sosyalist bir ülkede sistemin zararına olan bir grev haklı, tüm ekonomik bunalımın emekçi halkın sırtına yüklendiği kapitalist bir ülkede yapılan grev haksız. Hatta Reagan grevci işçileri *«terörist»* olarak bile niteledi.

Tüm dünyada grevle dayanışma ve 12 bin işçinin işten atılmasına karşı protestolar büyüyor. Kanada ve Portekiz'deki hava trafik kontrolörleri dayanışma grevleri yaptılar. Ayrıca 61 ülkeyi kapsayan uluslararası hava trafik kontrolörleri sendikası (IFATCA), son toplantısında aldığı kararla ABD hükümetine 22 Ağustos'a kadar süre tanıdı. Bu süre içinde işçiler işe alınmazlarsa, Avrupa ve ABD arası uçak seferlerini tamamen durduracak önlemler alacağını açıkladı.

Grevin etkileriyle karları azalan havayolları şirketleri de bir çok çalışanın işine son verdi. Tüm saldırılara karşın grev 3.haftasını doldurdu.

2 Temmuz 1981 tarihli Pravda'dan:

Türkiye: çelişkili politika

Türkiye'de, son yıllarda ülkenin içinde bulunduğu bunalımdan çıkış yollarını arama çabaları hala sürüyor. Bu bunalımın nedenleri biliniyor. Bu çelişkili iç politika, ülkenin NATO dümen suyunda gitmesinin, taşıyamayacağı ölçüde silahlanma yarışına sürüklenmesinin ve Türkiye'nin Amerikanın bir atlama tahtası durumuna getirilmesinin sonucudur. Bu bunalım, Türkiye ekonomisine çok büyük zararlar veren Ortak Pazar'a bağımlılığın sonucudur. Bu bunalımın ortaya çıkış biçimleri ve belirtileri de ortadadır. Bunlar, hayat pahalılığının, enflasyonun, işsizliğin artması, sosyal çelişkilerin keskinleşmesi, terörizmin azıtmasıdır.

İşte böyle bir ortamda geçen yılın 12 Eylülünde Türkiye'de, askersel devirme yapıldı, parlamento dağıtıldı, politik partilerin çalışmaları yasaklandı. Şimdi askersel yönetim, yavaş yavaş demokratik yönetim biçimlerine dönüleceğini söylüyor. Bu yılın güzünde Kurucu Meclis'in oluşturulması planlanıyor. Bu Meclis, önemli yasaları hazırlayacaktır. Özellikle yeni anayasa ve aynı zamanda politik partiler yasası, dernekler yasası, seçim yasası, sendikalar yasası gibi belgeleri hazırlayacaktır. Görüldüğü gibi, devlet ve toplum yapısında ciddi değişikliklerin yapılması öngörülüyor. Ülkede tüm olup-bitenler gözönünde bulundurulunca bu süreç oldukça çelişkili bir süreçtir.

Ülkede gerginliğin arttırılmasında aşırı sağ ve "sol" aşırı öğelerin oynadığı uğursuz rolün ortaya konması olumlu bir gelişmedir. Türkiye basınında son zamanlarda açılan davalarla ilgili haberler bunu doğruluyor. Terörist eylemlerin örgütleyicisi ve esinlendiricisi MHP adını taşıyan neo-faşist partidir. Açık saldırgan anti-komünizmi savunan MHP, başlıca yöntemi olarak baskı uygulamayı ve kendi politik düşmanlarını fiziksel olarak yoketmeyi seçmişti. Bu parti, 700'den fazla politik cinayet işlemişti. Türkiye sendikal hareketinin tanınmış lideri Kemal Türkler'in, liberal gazeteci Abdi İpekçi'nin ve daha bir çoklarının öldürülmesi, yokedilmesi bu partinin işidir.

Bu parti, aşırı disiplinli ve merkezi yönetimi olan bir örgüttü. Bir çok dernek ve başka kuruluşlar da onun denetimi altındaydı, ona bağlıydı. İşçi sendikası olan MİSK'den tutun da, özel kamplarda eğitilmiş komandolar hep ona bağlıydı. MHP davasıyla ilgili soruşturma, bu partinin devlet aygıtına geniş ölçüde sızdığını, bir çok bakanlıkta, poliste, yargı organlarında, orduda güçlü konumlar elde ettiğini gösterdi.

MHP'nin tüm eylemi, başbuğu Türkeş'in diktatörlüğünü kurmaya yönelikti. Bu arada bu partinin, büyük işadamlarından parasal yardım gördüğü de açıklandı. Eskiden Hitlercilerin gizli servisleriyle işbirliği yapan Türkeş'in Batı Almanya'daki ve diğer ulkelerdeki neo-faşist örgütlerle ve aynı zamanda yabancı basının belirttiğine göre, CIA ile sıkı bağları vardır. Bu partinin 500 yönetici ve militanı hakkında dava açıldı. Türkeş de dahil 220 kişi hakkında idam cezası isteniyor.

Çok sayıda goşist ve Maocu terörist grupların temsilcileri hakkında da dava açıldı. Onlar da terör ortamını kızıştırmak için kendi "katkılarını" yapmışlardı. Onlar da demokratik, sol harekete karşı provokatörlerle birlikte hareket ederek cinayet işlemişler, gençleri silahlı eylemlere kışkırtmışlardır.

Demokratlara baskı artıyor

Türkiye'de terör ve anarşinin gerçek suçlularını yargılama istemi olumlu yankı uyandırıyor. Ve bu anlaşılır bir şeydir. Çünkü insanlar, kendi yaşamlarından endişe etmeden, sakin yaşamak ve çalışmak istiyorlar. Ama geniş halk yığınlarının çıkarlarını dile getiren demokratik hareketin yöneticilerine karşı artan baskı, endişe vericidir. Bu önlemleri haklı göstermek için kirli yöntemlere başvuruluyor, olgular açıkça tepe takla ediliyor. Burjuva yığınsal haberleşme araçları yerli Maocuları ve öteki goşistleri "Türkiye demokratik hareketinin vurucu kolları" olarak göstermeye çalışıyorlar. Ve bu yalana dayanılarak ilerici güçlere karşı, onların da terörden "sorumlu" olduğu sonucu çıkarılıyor.

İlerici örgütleri karalama, lekeleme denemeleri de sıklaşıyor.

Polis bu örgütlerin de Türkiye'deki terörizm ve "anarşiye" karıştıkları yönünde sözümona "kanıtlar" üretmeye çalışıyor. Bu başarılamadığı zaman da, bunlara karşı "komünizm propagandası" yaptığı yönünde alışılagelen suçlamalar yöneltiliyor ve buna dayanılarak hapis cezası isteniyor.

Geçenlerde, Tekstil işçileri sendikasının onlarca üyesi grev yapan arkadaşlarıyla dayanışma eyleminde bulundukları için 2 ile 24 yıl arasında değişik hapis cezasına çarptırıldılar. 12 Eylül devirmesinden bu yana, yarım milyon üyesi bulunan DİSK'in genel başkanı Baştürk de içinde olmak üzere yüzlerce yöneticisi ve militanı tutukludur. Onlar, "işçileri yasal olmayan grevlere kışkırtmakla ve 1 Mayıs kutlamalarında yerel yönetimlerin emirlerine uymamakla" suçlanıyorlar. Baştürk ve 51 arkadaşının idamı isteniyor.

Türkiye öğretmenlerinin yığın örgütü TÖB-DER, kooperatif köylü örgütü KÖY-KOOP ve diğer ilerici kuruluşların yöneticí ve militanları hakkında da dava açıldı. Ve bunların tümüne, öteden beri bilinen "komünizm propagandası" yapmak, "bir toplumsal sınıfın diğeri üzerinde egemenlik kurmasına çalışmak" suçu yöneltiliyor. Yine aynı suçlamayla TİP Genel Başkanı Behice Boran 8 yıl 9 ay hapis cezasına çarptırıldı. Politika Gazetesi yöneticilerinden Tamer Kayaş ve Aydın Engin, Savaş Yolu Gazetesi'nin sorumlu redaktörü C. Özden ve diğer ilerici gazeteciler baskılara uğruyor.

Emperyalizm ve gericiliğin yararına

Türkiye'de terör ve anarşiye karşı savaş belgisi altında bunlarla kesinlikle ilişkisi olmayan kişilerin de kovuşturulduğunu, batı basını da açıkça yazıyor. Amerikan Newsweek Dergisi şunları yazıyor: *"Tutukluların çoğu, muhalefetteki politik örgütlerin üyeleri, yahut da etnik azınlıkların temsilcilikleridir."*

Gerçek yurtseverlerin, anayurduna ve halkına bağlı olanların kovuşturulmasının, yargılanmasının kimin çıkarına olduğu bir sır değildir. Bu, Türkiye'yi kendi çıkar bölgesi haline getirmek isteyen emperyalizmin ve gericiliğin çıkarınadır. Patronlar, DİSK ve diğer sendikaların kapatılmasından, grevlerin yasaklanmasından, çalışmasını sürdüren tek sendika Türk-İş'in tamamen devletin kontrolü altında olmasından yararlanıyorlar. Onlar, emekçi haklarını açıkça çiğniyor, işçilerin sınırsız sömürülmesini sağlamaya ve onları her tür ücret artışı isteme olanağından yoksun bırakmayı öngören toplu sözleşmeleri dayatmaya çalışıyorlar. Şu açıktır ki, demokratik özgürlükleri çiğnemek ve ilerici güçleri kovuşturmak Türkiye toplumunun içinde bulunduğu bunalımdan çıkışa yardım etmiyor. Ülke halen geçmişte olduğu gibi bir sürü çözüm bekleyen sorunla karşı karşıyadır. Bunların arasında, üç milyonluk işsizler ordusunu, enflasyonun sürekli yükselmesini, devlet borçlarının artmasını ve tarım sorununu sayabiliriz. Bu sorunlar, geniş demokratik güçlerle, halkın örgütleriyle çatışmakla değil, ancak bunların aktif katılımıyla çözülebilir.

(Ara başlıklar Kurtuluş'a aittir)

TKP nükleer savaşa karşı olan herkesi barış savaşına çağırıyor

ABD emperyalistlerinin nötron bombasını üretme kararına karşı yurdumuzda da barışseverlerin tepkisi yükseliyor. Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi de 21 Ağustos 1981 tarihinde bir bildiri yayınlayarak: *«..Tehlike ancak savaşımla, ABD emperyalistlerinin dayatmalarına karşı çıkan herkesin, tüm ulusal, demokratik güçlerin ortak savaşımıyla geri püskürtülebilir»* diyor. TKP'nin Sesi Radyosu'ndan aldığımız Bildiri'yi okuyucularımıza aşağıda sunuyoruz:

ABD hükümeti Batı Avrupa'ya yeni nükleer füzeler yerleştirme girişiminden sonra, nötron bombası yapma kararı aldı. Böylece, silahlanma yarışını kamçılıyor, nükleer bir savaşın patlak verme tehlikesini arttırıyor. Bu yolda yeni adımlar atıyor. Amerikan emperyalistleri bu kararı Hiroşima'yı yokeden bombanın atılmasının yıldönümünde aldılar. Onlar, tüm dünya kamuoyuna küstahça meydan okuyorlar. Güç gösterileriyle, baskı ve kışkırtmalarla yalnızca uluslararası ortamı zehirlemekle kalmıyorlar, dünya barışını da torpilliyorlar.

Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler topluluğu yapıcı barış ve yumuşama politikalarıyla tüm insanlığı söndürülemez bir ateşe boğacak bu büyük tehlikenin karşısındaki en temel güvenceyi oluşturuyor. Sovyet hükümeti ABD hükümetine şimdiye dek, en az beş kez, karşılıklı nötron bombası yapımından vazgeçmeyi önerdi. Reagan hükümetinin son kararından sonra da bu önerisini yineledi.

TKP, Sovyetler Birliği'nin tüm insanlığın en temel özlemini dile getiren bu barışçı politikasını yürekten destekliyor. SBKP'nin 26. Kongre'de yaptığı somut barış önerileri Türkiye halkının çıkarlarını da yansıtıyor. Ülkemiz Türkiye bu dünyanın, varolan tehlikenin dışında değildir. Tersine, ülkemiz, NATO üyeliği ve topraklarımızdaki atom füzeli ABD ve NATO üsleri ile bu tehlikenin tam göbeğindedir. ABD emperyalizmi nötron bombasını sosyalist ülkelere karşı saldırılarında kullanmak için, bu amaçla Avrupa'ya yerleştirmek için yapıyor.

Cunta hükümeti, ABD'nin nötron bombası yapma kararı karşısında seyirci kalıyor, açık bir tutum almıyor. Oysa Evren, daha geçenlerde Atatürk'ün dünyada barış ilkesine bağlı olduklarını yineledi. Dünyada barıştan yana olmak, dünya barışına katkıda bulunmak, bugün yalnızca ABD'nin tırmandırdığı silahlanma yarışına, yani atom füzelerine, nötron bombasına karşı çıkmayı gerektiriyor. Oysa Ulusu, nötron bombasının ABD'nin iç işi olduğunu söylemekle, Reagan'ın sahte gerekçesini yineliyor. NATO Genel Sekreteri Luns ise çok önceden bu bombanın Türkiye'ye de yerleştirilmesinden söz etti. Ulusu'nun son basın toplantısında söylediği gibi, eğer gerçekten Sovyetler Birliği ile karşılıklı yarar sağlayan ilişkilerin geliştirilmesi isteniyorsa, ülkemizin ABD ve NATO'nun Sovyetler Birliği'ne yönelik bir füze rampası olmasına nasıl izin verilebilir? Savaş ve barış sorununda açık tutum alınmak zorunluktur.

Cunta yönetimi ülkemizde barışsever güçlere, örgütlere saldırıyor. O, ulusal çıkarları savunanları tutukluyor, işkenceler uyguluyor, bunları yoğun baskılar altında tutuyor. Bu tutum yalnızca en gerici, Amerikancı çevrelerin, barış düşmanlarının işine yarıyor.

Ülkemizin, halkımızın nükleer silahlara değil, barışa ve tüm komşularıyla dostluğa, karşılıklı yararlı işbirliğine gereksinimi vardır. Bu gerçekleri görenlerin sayısı artıyor. Basında ve kamuoyunda ABD'nin nötron bombalarına karşı çeşitli çevrelerden yükselen tepkiler bunu gösteriyor.

TKP barış ve yumuşamadan, silahsızlanmadan yana her çıkışa büyük değer biçiyor. Bu yolda her çabayı sonuna kadar destekliyor. Barış ancak bu uğurda savaşımla korunabilir. Tehlike ancak savaşımla, ABD emperyalistlerinin dayatmalarına karşı çıkan herkesin, tüm ulusal, demokratik güçlerin ortak savaşımıyla geri püskürtülebilir. TKP nükleer bir savaşta yokolmak istemeyen herkesi, ölüme karşı yaşamı seçen her yurttaşı barış için çabaları birleştirmeye, omuz omuza savaşıma çağırıyor.

Nötron bombasına hayır!

Türkiye basınından...Nötron bombasına karşı...Türkiye basınından...Nötron bombasına karşı...Türkiye basınından...Nötron bombası

Uğur Mumcu, 11 Ağustos 1981, Cumhuriyet Gazetesi

Başkan seçildiği günden bu yana silahlanma yarışına büyük ağırlık tanıyan ABD Devlet Başkanı Reagan, Nötron bombası füzelerinin üretim ve stoklamasına karar vererek dünya çapında büyük bir gerginliği başlatmıştır...

Ajansların haberlerine göre Nötron bombası, *«şimdilik»*, yanlızca ABD *«topraklarında»* yapılacaktır. Ama gelişmelere göre Nötron füzelerinin *«Avrupa toprakları»*na yerleştirilmesi de düşünülmektedir. İşte o zaman, bu girişimlere karşi çıkacak olan Avrupa kamuoyu da büyük gerginliğin ve siyasal kargaşanın içine itilmiş olacaktır.

Özetle, dünya yeni, tehlikeli ve sonu ne olacağı belli olmayan bir gerginliğe ve de serüvene doğru sürüklenmektedir.

Çeşitli rejimler ve sosyal düzenler içinde yaşayan dünya halklarının bu gerginlikten kazançlı çıkmaları hiç düşünülmez. İkinci Dünya Savaşının yarattığı yıkıntıları henüz onarmış olan insanlığın yeni, büyük ve sonu belli olmayacak bir savaşa katlanması da öyle sanıyoruz ki, artık olanaksızdır.

Öyleyse bu çılgınlığın nedeni ne?

Bu gibi silahlar, *«caydırıcılık»* dediğimiz önlem ve işleve sahiptir. Elinde böylesine yokedici bir nükleer silah bulunan bir ülkenin, düşman güçlere karşı askeri ve de siyasal *«potansiyeli»* yüksek görülür ve bu güç dengesi karşı tarafın saldırı olasılığını azaltır.

Buna karşı, öteki taraf da aynı nükleer güce sahip olabilmek için bu silah yarışının peşini bırakmaz ve iki büyük güç, bu yarış sürecinde belli bir aşamada denge kurarlar. Bu denge kuruluncaya kadar, dünya büyük gerginliklerin içinde kavrulur, rejimler sertleşir, bu sertleşme ile birlikte sosyal huzursuzluklar başgösterir.

ABD Nötron bombasını kullanır mı, kullanmaz mı?

Nötron bombası kullanılırsa, bu olasılığın gerçekleşmesinden sonra, hiçbirimiz hayatta olamayacağımızdan, *«kullanılırsa ne olur»*, tartışmasını kullanıldıktan sonra yapamayacağız. Ama bugün tırmanan bu silah yarışına ve insanlığı yokedecek Nötron bombası gibi tehlikeli silahlara karşı çıkabiliriz. Bu bir *«insanlık görevi»*dir.

Büyük Atatürk'ün *«yurtta sulh, cihanda sulh»* ilkesine sıkı sıkıya bağlı olanlar için bu girişim, özgür insanlık için çok yanlış ve çok tehlikeli bir adım olarak görülmelidir.

Eski aktör Reagan, hayatının en kötü ve de belki en kanlı rolüne çıkmaktadır!

Mehmet Barlas, 12 Ağustos 1981, Milliyet Gazetesi

Yani, hem yıkan hem de öldüren taktik ve stratejik silahlar gibi, nötron bombası da dehşet vericidir...

Bu şekilde, taktik nitelikteki nükleer diğer silahlardan farklı olarak, bir düşman saldırısı durdurulurken, Orta Avrupa'nın Hiroşima ve Nagazaki'ye benzemesi önlenmiş olacak, yıkıntılar görünmeyecek, sadece insanlar ölecektir.

Amerikalı ve Fransız bilim adamlarının sağladığı bu üstün başarı, tüyler ürperticidir. Kanserin ve hatta nezlenin mikroplarına karşı hala bir şey yapamayan 20. yüzyıl fen bilimleri, "nötron bombası" ile, insana karşı bu etkili yöntemi bularak, nihayet üstün yeteneklerini kanıtlamışlardır.

Ancak, nötron bombası kullanılması halinde, yayılacak radyasyon dalgası, nerede ve nasıl durdurulacaktır? Bu soru cevapsızdır.

Başkan Carter'dan farklı olarak müttefiklerine danışmadan karar veren Başkan Reagan ise, kendisi hakkındaki genel kanıyı, bir kez daha doğrulamıştır. Keşke kovboy ve gangster filmleri çevirmeyi sürdürüp, politikaya hiç girmeseydi. O zaman zarar görenler, sadece yanılıp filmlerini görmeye gidenler olurdu...

Teoman Erel, 12 Ağustos 1981, Milliyet Gazetesi

..Sağolsun Reagan dünyayı heyecanlı gösterilerden mahrum bırakmıyor. Tutuyor doları havalara tırmandırıyor. Tüm piyasalarda tansiyon yükseliyor.

Gün oluyor greve karşı tedbir gerekçesiyle Amerikalı sendikacının ayaklarına zincir vurduruyor...

Gelsin heyecan.. Uzasın yaşam..

Eğer bu işler Reagan'ın sinema yıldızı olduğu dönemdeki gibi sadece gösteri olarak kalsaydı pek sakınca olmayacaktı.

Ne var ki, kovboy bugün ABD Başkanı'dır. Sadece atının dizginlerini, ya da altıpatlarının tetiğini değil, dünyadaki nükleer stokların yarışının düğmelerini kontrol etmektedir...

Böyle heyecanlı ve tehlikeli işler, Reagan gibi savaş heveslisi, aşırı tutucu politikacılar, -hatta hatta silah fabrikatörleri- için bile sonunda zararlı olabilir.

Öyle ya, onlar da "insan"dır. Amerika'nın yapacağı nötronu, Ruslar da yapar ve bir an gelip dünyanın tüm binalarını kurtarıp insanlığı temizleyecek cinsten bir nükleer savaş patlarsa ve öldürücü ışınlar kendi değerli vücuduna kadar uzanırsa ne yapardı acaba?

Ali Sirmen, 16 Ağustos 1981, Cumhuriyet

Silahlanmaya karşı olan, barışın yanını tutan her insan, yeni tırmanmalara yol açan öldürücü silahlara karşı çıkar. Bu silahlar ister ABD, ister Sovyetler, ister Fransa, ister Çin, ister Suudi Arabistan tarafından geliştirilsin sonuç değişmez.

Ancak bu ortak paydayla katılmayanlar, barıştan çok daha başka düşünceyi taşıyanlar, ya da başka bir deyişle barışa öbürleri kadar inanmayanlar da bulunabilir. O zaman bu kişilerin temel görüşleri doğrultusunda düşünceler ileri sürmelerine şaşmamak gerek. Hatta kimileri, silahlanmayı barışın en büyük güvencesi olarak görebilirler. Bu düşünce bizce yanlıştır, tırmanmaya yol açan her davranış barış için bir tehlikeyi de birlikte getirmektedir. Ama yanlış ya da doğru bu düşüncede olan kişilerin nötrona da başka gözle bakmaları doğaldır.

Ne var ki, bu bakış açısının da, hiç değilse kendi içinde tutarlı olması gerek.

Bir Amerikalı, kendi toprağından uzakta meydana gelecek bir savaşta üstünlük sağlamak için nötron kullanılmasının kendi güvenliğini artıracağını düşünebilir. Bu düşüncenin sakat olan yanı, böyle bir savaşın nerede başlayıp nerede biteceğinin kestirilmesindeki güçlüktür. Ama denebilir ki, *«Taktik nükleer silahlardan, nötrondan stratejik nükleer silahlara geçmede karşı tarafda benim kadar zarara uğrayacağına göre, böyle bir tehlike sanıldığı kadar büyük değildir. Nötron eninde sonunda, benim açımdan yararlıdır.»*

Bu görüşe katılmayabilirsiniz, ama bir Amerikalının böyle bir görüş ileri sürmesinde kendi açısından bir tutarlılık ölçüsü olduğunu da yadsıyamazsınız.

Bu bir Amerikalı düşüncesidir

Bu silahın belli başlı kullanım alanlarından birine giren topraklar üzerinde yaşayan bir Türk acaba ne düşünür?

Eğer, Amerikalının düşüncesinin aynını ileri sürerse, bu özgün bir düşünce olamaz. Çünkü Amerikalı için geçerli olan savlar Türk için geçerli değildir. Türkiye'nin insanları zarar görüp ortadan kalktıktan sonra, Amerikalı yararına sağlanacak barışın Türk'e ne hayrı dokunur?

...

Bu durumda, bir Türk de nötrondan yana çıkarsa, o Amerikan kafasıyla düşünüyor demektir. Böyle bir düşünceyi ileri süren Türk, düşüncesini istediği kadar, milliyetçi etiketinin ardına saklamaya çalışsın başarılı olamaz.

ATILIM, Ağustos 1981 sayısından:

Halkı aldatamayacaklar !

Aşırı gericilik halkımıza karşı ikili bir saldırı yürütüyor. Bir yandan General Ergun'lar, General Aral'lar **«komünizme karşı savaş»** deyip tüm demokratlara, ilericilere doğrudan saldırıyor, öldürüyor, tutukluyor, işkence yapıyor. Bunlar, dün 5000'in üstünde yurttaşımızın kanına girmiş olan terörizmin kanlı mirasını bugün sürdürenlerdir. Suçlarını gizleme gereğini bile duymuyorlar: Aşırı gericilik, 2000 yurttaşı **«TKP üyesi»** diye tutukladıklarını basında açığa vurdu. Bunların, ağır işkenceler, baskılarla demokratları **«yasadışı faaliyetle»** suçlayan sahte kanıtlar üretme çabalarına partimiz baştan dikkati çekmişti.

Halkımız üzerindeki tutuklamalar, işkenceler, cinayetler aşırı gericiliğin anti-komünist saldırılarının bir yanı. Öte yandan onlar kamuoyunu aldatmak için geniş çaplı bir anti-komünist, anti-Sovyet yalan-karalama-demagoji kampanyası da başlattılar. Ama terör, cinayet, işkencelerle halkın derdine dert katmada kazandıkları başarıyı, halkı aldatmakla kazanamıyorlar. Demokrasi güçlerinin, işçi sınıfının örgütlerine, komünistlere karşı ortaya sürülen yalanlar, bir biri ardından çöküyor.

Yalanlar çöküyor

Takkeci'nin **«DİSK davası, 52 idam istemi»** iddialarının, tam bir sahtekarlık olduğu açığa çıktı. Dün, **«Köy-Koop'un TKP'yle örgütsel bağı olduğu»** savını yazılarında yaygınlaştıran Ilıcak, bugün mahkeme önünde bu konuda elinde hiç bir kanıt bulunmadığını itiraf etmek zorunda kaldı. Öte yandan aşırı gericilik TKP'yi terörizmin kaynağı olarak göstermeye çalışıyordu: TKP'nin eyleminin terörizmle hiç bir ilgisi olmadığını herkes görüyor. Partimiz bildirileri, açıklamaları ile bu iğrenç yalanı kökünden çürüttü. Komünistleri terörist gibi gösterip, faşist terörün elebaşılarını, Türkeş'leri darağacından kurtarmaya çalışanlar, bu yalanlarına hiç bir inandırıcı kanıt gösteremediler, halkı kandıramadılar. Komünistleri terörizmle suçlama yalanının giderek tam bir fiyasko ile sonuçlandığı görülüyor.

İşte bunun için cuntanın içinde ve dışındaki en gerici çevreler, faşizm yanlıları, yeminli ABD savunucuları anti-komünist saldırılarına şimdi yeni gerekçeler arıyorlar. Tercüman'ın kaba anti-komünizm uzmanlarından Ergun Göze, terörizm yalanının giderek açığa çıkmasının ağırlığı altında ezilerek, **«TKP temkinlidir»** diye kendini haklı çıkarmaya çalışıyor. **«Ama»** diyor, **«en tehlikelisi de odur»**. Çünkü TKP, **«sessiz ve derinden gider»**, **«yeraltındadır»**, çünkü TKP, **«Rus taraftarıdır»**, **«arkasında Sovyetler vardır.»**

Evet, elbette TKP, Sovyetler Birliği'nin yanındadır: Çünkü bizim can düşmanımız sömürüye ve emperyalizme karşı savaşımımız ortaktır. Elbette TKP, Sovyetler Birliği ile Türkiye arasında en candan, dostça, kardeşçe ilişkileri savunuyor: Bu, ulusal çıkarlarımıza da uygun olan tek politikadır. Ekonomik ve politik bağımsızlığın vazgeçilmez gereğidir. Elbette TKP, Sovyetler Birliği'nin ülkemize de yönelen barış önerilerini en kararlı şekilde destekliyor: Bunlar, kişilikli bir dış politika izleyebilmek için, emperyalizmin şantajlarına karşı koyabilmek için Türkiye'ye gerçek olanaklar açan yapıcı önerilerdir. Emperyalizmin ileri ateş hattı olmaktan Türkiye'yi kurtarma yönünde, ulusal güvenliğimize uygun önerilerdir. TKP, proletarya enternasyonalizmi ilkelerine ödünsüz bağlılığı ile halkımızın çıkarlarını, ulusal çıkarları da en tutarlı savunan partidir. Bunun tersi de geçerlidir: Komer'lerin, anti-Sovyetizmi Türkiye'de resmi devlet politikası yapma yolundaki dayatmalarını destekleyenler, aynı zamanda Türkiye'yi emperyalizmin serüvenci politikasına da araç etmek isteyenlerdir. Sovyet düşmanlığını savunanlar, bağımsızlığın, ulusal güvenliğin, ulusal çıkarların da baş düşmanlarıdır.

«Yer altında»

Gelelim TKP'nin **«yeraltında»** oluşuna. TKP'ye esrarengiz, amacı karanlık bir çete gibi göstermek düşmanın işine geliyor. Oysa devlet eliyle yürütülen cinayetler, işkenceler TKP'nin örgütlerini, işçi sınıfının kadrolarını korumakta, onları düşmandan gizlemekte ne kadar haklı olduğunu göstermiyor mu? Ama TKP'nin amacı halktan gizli değildir. Onun politikasında **«esrarengiz»** hiç bir şey yoktur. Biz kurulduğumuz günden bu yana açıkça ilan ediyoruz: Bu ahlaksız, bu kokuşmuş düzeni, bu emperyalizme bağımlılık ve sömürü düzenini yıkacağız. Emekçilerin erkini kuracağız. Sömürüyü yasak eden, sömürücülüğü sürdürmeye kalkışanı cezalandıran bir düzen kuracağız.

Bu amaçlarımızı gizlemeye çalışan biz değiliz, sınıf düşmanının kendisidir. Bunu halkımıza duyurmaya karşı on yıllara varan ağır hapis cezaları koyan onlardır. TKP'yi bu gerçek amaçlarından, gerçek politikasından ötürü suçlamaya cesareti olmayanlar, ona, onun kitabında olmayan amaçları, tutumları yakıştırarak saldırıyorlar. Açıkça **«TKP işçiden, emekçiden yanadır, sömürüye karşıdır. Ben ise holding patronlarından, toprak ağalarından yanayım, sömürü düzenini savunuyorum»** demeye cesareti olmayanlar, **«TKP barıştan ve ulusal çıkarlardan yanadır. Ben ise barış ve ulusal çıkarların düşmanı ve ABD'nin, emperyalizmin çıkarlarının savunucusuyum»** demeye cesareti olmayanlar, TKP'yi terörıstlikle, **«karanlık»** amaçlar gütmekle suçluyorlar.

Ama gerçeklerin ortaya çıkmasını önleyemiyorlar. Önleyemeyecekler. Halkımız dostu düşmanı ayırt etmekte gün geçtikçe daha da ustalaşıyor. Ustalaşacak.

Belavok

Dewa hemberê MHP'a faşîste bixwîn vebibû, pey wî hemberê PKT'ê, hemberê hêzên pêşwerûyên din qampanyayek derev û reşkirinê eşkerebû. Bona hêzên pêşwerû, qampanya han xazan nebû. PKT agadarkir dorhêlên herî paşwerû tivdarek dibînin bi hemû navgînan, heyfa dewa MHP'a faşîst bistînin. Hova di van rojanda, di gelek bajarên welatême, bi hiccetê "xeterîya Komunîzme" bi sedan karkerê pêşwerû, kedkir, rewşenbîr, cîvan tête girtin. Berê pêşîn Stenbol, Enqere, Izmîr, Edene, Bursa û di gelek bajarê da ser girtîyan teda û rêncên nêmirovîtî pêktê. Rênckir dixebitin, sosretên pêknehatye, nemaze livînên Terorîst barbikine ser van.

..Paşîya êrîşa hane dij-komunîst, paşîya pêkanîna hane hovî kê hene? U armancê wan çîye?

Hêza rastî paşîya êrîşa hane bergehbûye ser çîna karker, ser kedkir, rewşenbîr û cîvanan, dorhêlên herî paşwerîyên karbidestên leşkerî û alîkarê van, dorhêlên nefarme yên herî paşwerûne. Faşîştên neyarê Gelên hundurê dewletê xwera cî girtine û hêvîdarin hundurê cuntayê, hêzên herî paşwerû bibine karbidest evin. Cesusên Emerîqayêne ku ev cesûs hemû pêpilûkên dewletê cicûne ewanane.

..Hinek milên di nav ordîyêdane û eşkere dikin ew hemberê komelên faşîst û terorîstin, çima hundurê êrîşahane dij-komunist cidigrin? Çima êrîşa han biryardikin? Dibe ku ew xewnên hevxistinên hundurê ordîyêda bikaribin nermbikin. Eva manevrayek pir bixeterîye. Lewra, her tavîzek hemberê paşwerûyan û alîkarê faşistan pêkwere, bona aşkirina wan her têketinek, ji dij-komunîzmê kêrbixweze, tenê tewgera karker na, wê hemû hêzên demokratîk, vî navberêda Atatirkvanê hundur û der ordîyêda jî qelsdike, neyarên Gel, ajanên emperyalîzmê bihêzdike û tentêl diafirîne ajanên emperyalîzmê welatê me bikşînine hundurê serborîyen bixeterî.

Hêzên herî paşwerûyên êrîşdikine ser hêzên pêşwerû dixwezin çi pêkbînin?

Ya yekemîn, ew dixwezin daraza Dozkarê leşkerî "MHP bin maskê hemberê êrîş û sazûmana Komunîst, Tirkîya'yê parêstin mêrkuştinan pêkanîye û çetek mêrkuştinêye" birizînin. Dixebitin li welat hebûna "xeterîya Komunîzme" bi peyîtinin.

..Ya dudemîn, ew dorhêlên maskeyê "xeterîya komunîzmê" dane ber rûyê xwe, bona armancên emperyalîzma Emerîqaye, ku dixweze cîhanê bikşîne hundurê şera nukleer, xulamîyê dikin. Xalîya dij-komunîzmê direşînine çevên koman, û dixwezin welatê me di rêya armancên emperyalîzmâ Emerîqayê bikşînine serborîyan, bona leşkerên Emerıqayê "hezên çelenk" li ser axên welatême wergeh bê damezirandin, tentêl amadedikin.

..Ya sêyemîn, dorhêlên han, bi vî êrîşêva milyonan karker, gundî, memûr, esnaf, û zeneetkar ku evana bin barê buxrana ekonomik a kurda diperçiqin, çewên van bitirsînin. Dixebitin protestoyên van pêpezbikin.

..Hova armanc û rûyê paşîya maskeya "xeterîya komunîzmê" evanane.

Komunîst bi hemû mırovên pêşwerû ku hatine girtin, bi vanre pişgirîya şoreşgerî nîşandike. PKT hemberê zordayînên emperyalîst, mêtinên yekdestan û êrîşên paşwerûtîyê tekoşîna koman honandinê wê bidomîne. Xênc terorîstên Maoîst û faşîst bona hemû girtîyên polîtik azadî !

Davî bona pirskirina demoqratan !

Rênc û teda bila weredavîbûyîn, ewlehîya cana mirovên binçewan bila were peydakirin ! Yêkû ketine binçewan bila destra Ewuqatên xwe bikaribin bibînin, û destra derkevine pêşîya darazê.

Zabit û bin zabitên parêzdarê mafên netefî, hemû hêzên alîkarê faşîzmê nînin, êrîşa hêzên dixwezin heyfa dewa MHP'yê bistînin em bi beramberê gel ɾarawergerînin.

15 Pûşper 1981
NAVÇA KOMITA PARTE KOMUNIST TIRKIYA

ATILIM, Ağustos 1981 sayısından:

Çalışma Meclisi

Çalışma Bakanı Esener *«toplanacak»* dedi. Tercüman *«toplanmayacak»* dedi. Türk-İş *«söz aldık, toplanacak»* dedi. Ve şimdi gazetelerde, 274-275 sayılı sendikalar, toplu sözleşme ve grev yasalarını yeniden düzenleyen yasa taslaklarının tamamlandığı ve çalışma meclisi toplanmadan MGK'ce onaylanma sürecine girildiği haberleri yer alıyor. Zaten sınırlı sendikal hakları ve örgütlenme özgürlüğünü alabildiğine budayan yeni yasalar sessiz sedasız dayatılmak isteniyor.

Çalışma Meclisi daha başından işçilerin ikide bir yenik çıkmasını sağlama bağlayacak, ama işçi sınıfının da katılımıyla karar almış görüntüsü verecek bir biçimde düşünülmüştü. Kaldı ki iyice uysallaştırılmış Türk-İş yönetimi, Erçelik kliğinin hazırladığı raporu onaylıyor: Bu rapor grev başlatma yetkisinin sendikalardan alınmasını, yalnızca konfederasyon merkezine tanınmasını öneriyor. Rapor genel grevi savunuyor, ama toplu sözleşme ve grev haklarını da kullanılamayacak bir hale getiriyor.

Öyleyse neden çalışma meclisi toplamaktan korkuluyor? Korkuları işçi sınıfındandır. DİSK, Türk-İş üyelerinden korkuyorlar. 274-275 sayılı yasalara daha önce bir kez daha el uzatmaya yeltendiklerinde 15-16 Haziran şanlı direnişiyle, işçi sınıfından aldıkları yanıtı unutmuyorlar. Çalışma Meclisi dolayısıyla sınırlı da olsa bir tartışma ortamı yaratılmasını tehlikeli görüyorlar. Sendikal örgütlenme, grev, toplu sözleşme hakkıyla oynamanınişçileri bir *«geçici dönem»* için düşük ücret zammına razı etmeye, *«geçici bir dönem»* için sendikal hakları askıya almaya benzemediğini biliyorlar.

Türk-İş yönetimi, *«çalışma meclisinin kararlılıkla üstünde durduklarını»* ilan etmişti: Şimdi çalışma meclisinin toplanması için Türk-İş direnmelidir! Çalışma meclisinde *«yan»* olmakla Türk-İş tüm işçilerin hakkını savunmak sorumluluğunu yüklenmiştir. Burjuvazinin ve onun devletinin karşısına sendikal özgürlükleri geriletici değil, genel grev de içinde yeni haklarla ilerletici istemlerle çıkmalıdır. Tüm Türk-İş'li, DİSK'li işçiler, dürüst sendikacılar, ileri sendikal haklar için savaşacaklar, bu yolda varolan sendikal olanakları da sonuna kadar zorlayacaklardır.

13 Ağustos 1961-Dünya barışının kurtarıldığı gün

13 Ağustos 1961 günü Alman Demokratik Cumhuriyeti güvenlik güçlerinin Batıberlin-ADC sınırını güvence altına almaları ve devlet sınırını çekmeleri ile emperyalizmin ADC'ne ve sosyalist sisteme karşı hazırladığı planlar boşa çıkarıldı. Dünya barış güçleri geçtiğimiz günlerde bu unutulmaz günün 20.yıldönümünü kutladılar.

8 Mayıs 1945 Hitler faşizminin başta Kızıl Ordu, Anti-Hitler Koalisyonu ordularınca yıkılmasından sonra Almanya dört bölgeye ayrılmış, Anti-Hitler Koalisyonu üyesi devletler-Sovyetler Birliği, ABD, İngiltere ve Fransa- Alman topraklarından bir daha hiç bir zaman savaş çıkarmayacak, anti-faşist ve demokratik ilkelere dayalı olacak bir Alman devletinin kurulmasını kararlaştırmışlardı. Alman halkı savaş ve faşizmin yıkıntısından ders çıkarmıştı. Her yerde savaş suçlularından hesap sorulması, savaş suçlusu tekellerin devletleştirilmesi, demokratik bir Almanya'nın kurulması istemi yükseliyordu. Bu doğrultuda yapılan referandumlarda halkın %70'i, 80'i bu istemleri destekliyordu. Almanya'nın doğu bölgelerinde, Sovyet birliklerinin kontrolündeki bölgelerde halkın istemine uyularak bu dönüşümler gerçekleştirildi. Diğer 3 bölgede ise bu istemler reddedildi. İngiltere ve ABD Alman halkının demokratik, anti-faşist bir Almanya istemine karşı batı bölgelerinden oluşan ve emperyalist tekellerin kontrolünde bir Alman devleti planını uyguladılar. Bir yandan yoğun anti-komünist baskı ve kampanyalarla, diğer yandan yoksulluk içinde yüzen halkın tepkisini frenleyici ekonomik önlemlerle Federal Alman devletinin kurulması ve F.Almanya'nın bölünmesi yoluna gittiler. F.Alman devletinin kurulması üzerine doğu Alman topraklarındaki anti-faşist halk güçleri de Alman Demokratik Cumhuriyeti'ni kurdular. Böylece Alman toprakları üzerinde emperyalist oyunlar sonucu iki devlet kurulmuş oldu. Sovyetler Birliği'nin Almanya'nın bölünmesini önleme ve tüm Almanya'yı kapsayan, halkın ezici çoğunluğunun referandumlarda dile getirdiği demokratik-anti-faşist bir Almanya kurma istemini gerçekleştirme çabaları sonuçsuz kaldı.

Halktaki demokratik, barışçı istemler o kadar güçlüydü ki, gerici Adenauer'in partisi CDU bile programına "savaş suçlusu tekellerin mallarının devletleştirilmesi" istemini almak zorunda kalıyordu. Adenauer, Almanya'da 1 Ocak 1947'de tüm savaş endüstrisinin safdışı edilmesi, tamamen silahsızlanmasını istemek ve hatta şöyle konuşmak zorunda kalıyordu: *«Evet, ben hatta daha ileri gitmek istiyorum. Alman halkının çoğunluğunun, bizim İsviçre gibi tarafsızlaşmamızı kabul edeceğine inanıyorum.»*

13 Ağustos 1961 günü şafak saatlerinde Alman Demokratik Cumhuriyeti işçi milisleri Batıberlin sınırını güvence altına aldılar.

CSU'lu Strauß bile halkın baskısı sonucu *«barış meleği»* kesiliyor, CSU programına bundan sonra hiç bir Alman'ın eline silah almaya zorlanmaması isteminin konmasını isteyecek kadar *«barışçı»* olmak zorunda kalıyordu.

Ama F.Almanya'yı kurup, ülke içinde demokratik güçlerin sesini kısmayı başardıktan sonra aynı insanlar, partiler azgın gerici, saldırgan yüzlerini göstermekte gecikmediler. Daha 1951 yılında eski Hitler generalleriyle birlikte bir saldırı savaşıyla varolan statükoyu değiştirme çağrıları yapmaya başladılar. 1956 Mayıs'ında Adenauer, Sovyet'lerin F.Almanya'nın can düşmanı olduğunu söylüyor, Strauß 1958 Kasımı'nda atom silahlanmasını reddeden, atom silahlarından arınmış bir bölge isteyen herkesi *«potansiyel bir savaş suçlusu»* ilan ediyordu.

Demokratik Almanya'ya karşı saldırı, sabotaj ve provokasyonlar her gün biraz daha arttırılıyordu. Mart 1961'de Bonn'da çıkan *«Askeri Bilimler Panoroması»* isimli dergide şu satırlar okunuyordu: *«Batı'nın Doğu'yu barışçıl yollardan ödün vermeye zorlama olanakları bitmiş göründüğüne göre, geriye varolan statükonun artık ancak zorla değiştirilmesi olanağı kalıyor.»* 1961 Temmuz'un ikinci yarısında FAC Savunma Bakanı Strauß Washington'da McNamara ile buluşuyor, Kaliforniya'daki bir konuşmasında da, güzün bir Berlin krizinin doğacağını açıklıyor, McNamara ile Sovyetler'e ve ADC'ye karşı silahlı bir müdahaleden daha yumuşak olmayan önlemler alınmasını içeren bir anlaşmaya varıyordu.

F.Alman hükümetine bağlı özel dairelerde uzmanlar bir *«X-günü»* planı hazırlıyor, ADC'ye müdahele hazırlıklarına giriliyordu. Müdahele için bir bahane gerekliydi. ADC'nin içinde bir kargaşalık, gerici bir ayaklanma bahane olabilirdi. Bunun için sürekli sabotajlar yapılıyor, savaş yıkıntıları üstünde kurulan, zaten henüz zayıf olan ADC ekonomisi çökertilmek isteniyordu. Bu sabotajlar ve ekonomik savaş yoluyla ADC'ye toplam 100 milyar Marklık zarar verildi. Bu miktar ADC'de 1956-61 yılları arasında yapılan yatırımların tam 3 katıydı. ADC'de yetiştirilen uzman kadrolar, bilim adamları reklam ve yüksek ücretle Batı'ya çekiliyor, Batıberlin'de çalışan 56 bin kişi ADC'de ucuz evlerde oturuyor, Batı'ya göre çok ucuz olan tüketim mallarını kamyon kamyon Batı'ya taşıyorlardı. Yalnız 7 Ağustos 1961 günü ADC'de tam 30 işletme ve bina (Berlin Mezbahası, Humboldt Üniversitesi vb) sabotörler tarafından ateşe veriliyordu.

Bu sabotajlara paralel olarak ADC'nin tüm sınırları boyunca sürekli NATO manevraları yapılıyor, ADC'nin çeşitli bölgelerine hangi yönlerden saldırıya geçileceği, bu saldırıların birbiriyle nasıl koordine edileceği 1959-61 arasında yapılan aralıksız manevralarla deneniyordu.

ADC ve Sovyetler Birliği sosyalizm ve dünya barışına karşı hazırlanan bu büyük provokasyonu önceden haber aldılar ve bunu önlemek için ADC sınırlarını kesin kontröl altına alma, bir devlet sınırı için gerekli olan güvenlik önlemlerini alma kararına vardılar. Bu önlemler 3-5 Ağustos 1961 günlerinde Moskova'da Varşova Paktı ülkeleri komünist ve işçi partileri 1.Sekreterlerinin ortak toplantısında onaylandı. Batıberlin'e olan devlet sınırının güvenliği sağlanacaktı.

13 Ağustos 1961 günü erken şafak saatlerinden itibaren işçi milisleri ve ADC güvenlik organları 164 km'lik sınırı kontrol altına aldılar. Sosyalist ADC'nin sınır koruma tesisleri bu güvence altında inşa edildi. Ne F.Alman yöneticileri, ne de sınıra sürülen Amerikan tankları işçi milislerini, Halk Ordusu savaşçılarını yıldırabildiler. Bir günde, 13 Ağustos 1961 gününde emperyalistlerin yıllardır hazırladıkları, yıllardır milyarlar harcayarak çatıştırdıkları "Roll back" stratejileri, sosyalizmi geri sürme stratejileri tuzla buz olmuş, dünya savaşı tehlikesi önlenmişti.

ADC bugün de güçlü ekonomisi ve savunması ile dünya barışının en güçlü kalelerinden birini oluşturuyor. Emperyalistlerin her türlü müdahele ve saldırı planını diğer kardeş sosyalist ülkelerle birlikte boşa çıkarıyor.

13 Ağustos 1961'in 20.yıldönümünde ADC Başkenti Berlin'de 120 bin insan işçi milislerinin resmi geçitini coşkuyla izledi. Törende bir konuşma yapan Almanya Sosyalist Birlik Partisi Genel Sekreteri E.Honecker ADC'nin kararlı barış politikasını şu sözlerle vurguladı: *«Eğer bugün saldırgan emperyalist çevreler, dünya ve Avrupa'daki güçler dengesini sarsabileceklerini sanıyorlarsa, o zaman aynı 13 Ağustos 1961'deki gibi bir fiyasko daha yaşayacaklardır.»*

TKP'nin Sesi Radyosu'ndan

TKP MK Plenumu toplandı

TKP MK Plenumu toplandı. Plenum, uluslararası durumu, 12 Eylül askersel devirmesinden bu yana ülkemizdeki politik gelişmeleri görüştü. Politbüro'nun raporunu, partinin politikasını onayladı. Gerici askersel diktatörlüğe karşı savaşımın ivedi görevlerini saptadı. Partinin bugün karşı karşıya olduğu saldırı koşullarında kadroları koruma önlemlerini gözden geçirdi. Gündemdeki tüm sorunlara ilişkin kararlar oybirliğiyle onaylandı.

MK'nın derin gizlilik ve yoğun tutuklamalar altında Plenum'u toplaması, anti-komünist saldırıya Türkiye işçi sınıfının devrimci yanıtıdır. Merkez Komitesi'nin Leninci birliği her zamankinden daha çok güçlendi. Plenum, parti sıralarında birliğin daha da pekişmesini parti üyelerinin devrimci iyimserlikle gözlerini geriye değil, ileriye çevirmelerini sağlayacaktır. Plenum, partimizin, uğranılan tüm kayıplara karşın, ileriye doğru yeni ve güçlü bir atılım yapabileceğini vurguladı. Parti yönetimini güçlendirdi. Plenum, TKP'nin bu zor koşullarda da Kongre toplayabileceğini kanıtladı. Politbüro'yu 5.Kongre hazırlıklarını tamamlamakla görevlendirdi.

MK Plenumu, dünyanın yaşadığı çok kritik bir dönemde toplandı. İnsanlık, barış mı savaş mı sorunuyla yüzyüzedir. Barış ve silahsızlanma için savaşımın başını Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler topluluğu çekiyor. MK Plenumu, SBKP'nin 26.Kongresi'nin somut barış önerilerinin Türkiye halkının çıkarlarını da yansıttığını açıkladı. Bunun karşısında nükleer silahlanmaya hız veren emperyalizm, özellikle yeni atom roketleri, Nötron bombası üretimine geçen Amerikan emperyalistleri, Reagan hükümeti yer alıyor. Bu güçler uluslararası durumu sertleştiriyor. Bir termo-nükleer savaş tüm insanlığı yok edecektir. Türkiye de bunun dışında kalmayacaktır. Halkımız daha şimdiden NATO'ya bağımlılığın yükünü acı bir biçimde ödüyor. İşsizlik, yoksulluk, zorbalık en başta ABD emperyalizmine bağımlılığın, NATO'culuğun sonuçlarıdır. Barış için savaşım, genel ulusal çıkarlar için savaşımla sıkı sıkıya bağlıdır. Plenum en geniş çevreleri barış hareketine kazanma görevini partinin önüne koydu.

MK Plenumu, sağcı askersel diktatörlüğün ilerici güçler üstündeki baskılarını olağanüstü sertleştirdiği koşullarda toplandı. Bir yıla yakın süre içinde, cunta, hiç bir ulusal sorunu çözemedi. Egemen güçlerin, bunalımdan süngü zoruyla da çıkamadıkları her geçen gün daha iyi anlaşılıyor. Cuntanın tutumu temel doğrultusu bakımından emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin çıkarlarını yansıtıyor. Bu politika bir yandan milyonlarca emekçi için, orta katmanlar, tekelci olmayan kapitalistler için ağır sonuçlar doğuruyor. Öte yandan bu politika, yerli-yabancı tekellere büyük vurgunlar sağlıyor. Bu politika cuntanın içindeki ve dışındaki en gerici, en militarist ve Amerikancı öğelerin konumlarını güçlendiriyor.

Ekonomik bunalım sürüyor. Emperyalistlerin, başta ABD'nin ülkemiz üstündeki baskıları daha da artıyor. NATO'nun yeni gerginlik stratejisi çerçevesinde topraklarımızı Amerikan "çevik kuvvetleri" için kullanma yönünde dayatmalar sürüyor.

Emperyalizmin ve en gerici, işbirlikçi tekelci çevrelerin kışkırttığı terörizm kuşkusuz bugün geniş ölçüde önlenmiş bulunuyor. Ne ki, cunta ilerici güçler üstündeki baskıları giderek yoğunlaştırıyor. Bu güçlere karşı işkence, yığınsal tutuklamalar, faşizme özgü yöntemler kullanılıyor. MK Plenumu, TİP, TSİP gibi işçi partilerine, CHP'ye, Kürt demokrat örgütlerine, DİSK, TÖB-DER, KÖY-KOOP gibi işçi, köylü ve öğretmen örgütlerine, İGD, Genç-Öncü, İKD gibi gençlik ve kadın örgütlerine yönelik saldırıları sert bir biçimde kınadı. Bu yurtsever örgütlerin ve partilerin terörizmle hiç bir ilgisi olmadığını kamuoyu iyi biliyor. Plenum, cuntanın çağırdığı sözde "Kurucu Meclis"in demokratik bir meclis olmadığını saptadı. Cunta, gerçekte kurduğu gerici diktatörlüğü sözde "yasallaştırma", parlamenter bir örgütle gizleme çabasındadır.

Emperyalistlerin ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin dayatmaları, cunta ve çevresinde ayrılıklar yaratıyor. Cuntanın en gerici öğeleri, onların destekçileri ülkemizi Amerikan emperyalizminin güdümünde serüvenlere itmek istiyor. Gerici çevreler anti-komünizmi, anti-Sovyetizmi yoğunlaştırıyor. Bir avuç tekelci vurguncunun çıkarları adına halkımızın derin yoksulluğunu koyulaştırmak yolunda çabalarını arttırıyor. Binlerce yurttaşın kanına giren ve ülkeyi faşizmin karanlığında boğmak için erki ele geçirmeye yeltenen faşist MHP, gerici basında savunuluyor. Kimi konularda cunta ve çevresindeki belirli kesimler ABD emperyalizminin, işbirlikçi tekellerin dayatmalarını tümüyle uygulamıyor, gericilikle liberal burjuvazi arasında sallantılı bir tutum izliyor. Bu durum cuntanın çelişkili, "dengeci" politikasında yansıyor.

Askersel diktatörlük koşullarında da savaşımdan bir gün bile geri durmayan TKP, gericiliğin yeni bir saldırısına uğradı. Plenum, partinin uygulamalarında görülen eksikleri ve yanlışları ele aldı, eleştirdi. Bunları ortadan kaldırma yollarını belirledi. Parti örgütlerimiz yaralar aldı. İllegal çalışma ilkelerini her zaman eksiksiz uygulayamamak polisin saldırısını kolaylaştırdı. Partiye saldıran "sol" oportunist "İşçinin Sesi" grubu da tutuklamalara ortam hazırladı. Bu grubun başındakiler öteden beri parti gizliliğini açığa vurarak partiye hıyanet etti. Binlerce ilerici insana ağır işkenceler altında TKP üyeliği kabul ettirilmek isteniyor. Kaba anti-komünist kışkırtmalarla yurtseverler faşist nitelikli 141 ve 142.maddelere göre yargılanmak isteniyor. Burjuva basınına sızdırılan çoğu kez yalana dayalı haberler, yalnızca parti üyelerini şaşırtmak ve inançlarını sarsmak amacını güdüyor. Ne ki, cunta TKP'ye karşı giriştiği saldırıda amacına ulaşamamıştır. Partinin yönetici kadrolarını ve sağlam çekirdeğini yokedememiştir. TKP, gericiliğin en barbarca saldırısına karşın yaşıyor. Hiç bir güç Türkiye proletaryasına canıyla, kanıyla bağlı TKP'yi yok edemez. Hiç bir güç ulusal çıkarların en tutarlı savunucusu TKP'yi çökertemez.

MK Plenumu, tüm ulusal demokratik güçlerin birleşmesiyle, cunta rejimine son verilebileceğini vurguladı. Ulusal, demokratik geçici devrimci bir hükümet kurmanın, devleti demokratikleştirmenin, anti-emperyalist, anti-tekel dönüşümleri gerçekleştirme zorunluluğunu belirtti. Demokratik Kurucu Meclis için seçimlere böyle bir hükümetle gidilebileceğini açıkladı.

Plenum tüm parti kadrolarının dikkatini her şeyden önce, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci, anti-şövenist güçlerin tek cephesini gerçekleştirme sorunlarına çevirdi. Işçi sınıfının, emekçilerin, tüm halkımızın önünde duran ertelenmez temel görev, en geniş ulusal ve demokratik güçleri birleştirmektir. Daha bugünden emperyalist baskılara, tekellerin amansız sömürüsüne, cuntanın baskılarına karşı, barış demokrasi ve toplumsal ilerleme uğrunda savaşmaya yetenekli önemli güçler ortaya çıkıyor. Yığınlarda 12 Eylül devirmesi karşısında desteğin yerini ikircim, ikircimin yerini hoşnutsuzluk alıyor.

Plenum, cuntanın demokratik hak ve özgürlüklere yönelik saldırısına karşı koymakta ikircim gösteren çevrelere uyarıda bulundu. Öte yandan bugünkü askersel diktatörlüğü faşist olarak niteleyen, ya da cunta içinde ve çevresindeki çelişkilerden yararlanmayı yadsıyan, bu çelişkileri önemsiz sayan görüşleri de eleştirdi.

Bugün cunta karşısında ikircimli tutum alan Atatürkçü güçlerle, reformist çevrelerle, dinsel anti-emperyalist kesimlerle eylem birliği olanakları vardır. Kürt ulusal hareketinin belirli bölümlerini eylem birliğine kazanmak olanaklıdır. Plenum, cephe sorunlarını ele alırken, partimizin Kemalizm, ordu ve dinsel çevreler üstüne görüşlerini geliştirdi. Yurtsever subaylarla halk hareketinin bağlaşmasının önemini vurguladı.

Plenum, özellikle işçi partileriyle eylem birliğini güçlendirme ve politik birlik perspektifinde kalıcılaştırma istemini belirtti. DİSK ve Türk-İş üyeleri arasında birlik sendikal hareketin gündeminde baş yeri alıyor.

Anti-emperyalist demokratik geniş bir gençlik hareketi yaratmak görevi özveriyle direnen ilerici gençlerin önünde duruyor.

TKP, ABD'nin "çevik kuvvet" planını, NATO'nun roket politikasını boşa çıkartmak, NATO'dan çıkmak, topraklarımızdaki atom yığınaklarını, emperyalist saldırı üslerini kaldırmak için savaşanlara destek veriyor. TKP, bir avuç işbirlikçi tekelin, birbiriyle kaynaşan yerli-yabancı endüstri ve banka sermayesinin tüm devlete sınırsız egemen olmasını önlemek, emekçilerin yaşam koşullarını iyileştirmek için savaşanlarla omuz omuzadır. Cuntanın ilerici güçler üstündeki baskılarını geriletmek, kapatılan sendikaların açılmasını, faşizme karşı tüm politik partilerin üstündeki yasakların kaldırılması, yurtsever, demokrat tutukluların serbest bırakılması, gerçek bir demokrasi için savaşan herkese TKP elini uzatıyor, onlarla birlikte savaşıyor.

MK Plenumu, partinin durumunu inceledi. Her şeyden önce, örgüt ve kadroları korumak, yeni koşullara uygun savaş araçlarını, biçimlerini, yöntemlerini geliştirmek için gereken önlemleri aldı. Parti yaşamından "sol" sekterliğin tüm izlerini silmek, komünistlerin yığınlar arasında çalışma stilini düzeltmek, yığınların olduğu her yerde, en gerici yığın örgütlerinde bile çalışmak, buralarda yığınları örgütlemek için atılması gereken adımlar saptandı. Ilkesel ama esnek ve ayırımlı bir politika, en geniş bağlaşıklık sistemi, yığınlar arasında doğru bir çalışma stili, örgüt ve kadroların korunması, tartışmaların ağırlık noktalarını oluşturdu. Plenum tüm ajitasyon, propaganda organlarımızı MK'nın bu çizgisini daha başarılı, daha aktif biçimde yığınlara, kadrolara benimsetmekle görevlendirdi.

TKP MK Plenumu, zindanlarda, işkence altında, partimizin Türkiye işçi sınıfının onurunu dimdik ayakta tutan yoldaşlarımızı, komünist partisi üyeliğiyle suçlanan binlerce yurtsever ilerici dostlarımızı ateşli komünist duygularla selamladı. Halkımızın bu en yiğit evlatlarıyla dayanışma içinde olan tüm kardeş komünist partilerine, tüm uluslararası ilerici güçlere teşekkürlerini iletti.

TKP MK Plenumu, dünya komünist hareketinin Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde birliğini savundu. Kardeş komünist ve işçi partilerinin genel bir forumunun toplanmasının, uluslararası gelişmelerin bugünkü evresinde taşıdığı büyük önemi bir kez daha vurguladı.

12 Ağustos 1981
Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

ATILIM, Temmuz 1981 sayısından TKP MK'nin 15 Haziran 1981 tarihli bildirisi

TKP ilerici güçleri birliğe çağırıyor !

Faşist, kanlı terörcü MHP'ye karşı davayı, TKP'ye ve öteki ilerici güçlere karşı yeni bir anti-komünist yalan ve karalama kampanyası izledi. Böylesi bir kampanyanın başlayacağı ilerici çevreler için bir sır değildi. TKP, en gerici çevrelerin faşist MHP'ye karşı açılan davaya her türlü araçla yanıt vermeye hazırlandıklarını kamuoyuna duyurdu. İşte bu günlerde, ülkemizin bir çok kentinde, "komünizm tehlikesi" bahanesiyle yüzlerce ilerici işçi, emekçi, aydın, genç tutuklanıyor. İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Bursa başta olmak üzere, bir çok ilde, tutuklulara insanlık dışı işkenceler yapılıyor. Onlara, işlemedikleri suçlar, özellikle terörist eylemler zorla yüklenmek isteniyor. DİSK'i, ona bağlı sendikaları, İGD'yi, İKD'yi, KÖY-KOOP'u, TÖB-DER'i, öteki meslek kuruluşlarını yalan yere suçlamaları için tutuklular ölümle korkutulup sorguya çekiliyor. Böylece, peşpeşine bu kuruluşlara karşı açılan kanıtsız davalara sahte kanıt bulunmak isteniyor. Askeri hastanelerde, siyasal polisin revirlerinde ve hücrelerinde, suçlamaları yiğitçe geri çeviren bir çok demokrat tutuklu, barbarca işkenceler sonucunda ağır yaralı olarak yatıyor.

Bu anti-komünist saldırının, bu barbarca uygulamanın gerisinde kimler var? Ve bunların amaçları nedir?

İşçi sınıfına, emekçilere, aydınlara ve gençlere yönelen bu saldırının gerisindeki gerçek güçler, askersel yönetimin en gerici öğeleri, onların destekçisi aşırı sağcı sivil çetelerdir. Umutlarını cunta içinde en gerici generallerin üstünlük sağlamasına bağlayan devlet içinde yuvalanmış faşist halk düşmanlarıdır. Devletin her kademesine sızan Amerikan casusluk örgütünün ajanlarıdır. Dünyanın, bölgemizin ve ülkemizin içinde bulunduğu bugünkü tehlikelerle dolu ortamda, ilerici güçleri hedef alan bu saldırıdan yalnızca bu çevrelerin çıkarı vardır.

Kamuoyu faşist MHP'ye karşı açılan davanın hemen ardından bir olaya tanık oldu. Bu dava, ordu içinde en gerici güçleri korkuttu ve bunlar Edirne'de Mekanize Tümen Karargahı'nda olduğu gibi silahlı çatışmalara kadar işi vardırdı. Terörizme ve faşist örgütlere karşı olduğunu açıklayan ordu ve cunta içindeki kimi gruplar, bu anti-komünist saldırıya niçin katılıyorlar? Onu niçin onaylıyorlar? Ya da en gerici çevrelere niçin ödün veriyorlar? Onlar iç çatışmaları yumuşatabilecekleri düşüne kapılmış olabilirler. Bu çok tehlikeli bir manevradır. Çünkü gerici çevrelere, faşizm yanlılarına verilen her ödün, bunları yatıştırmak için anti-komünizm silahına her el atma yeltenişi, yalnızca işçi hareketini değil, tüm demokratik güçleri, bu arada ordu içinde ve dışındaki Atatürkçü çevreleri zayıflatıyor. Halk düşmanlarını, emperyalizm ajanlarını güçlendiriyor ve bunların ülkemizi sürüklemek istedikleri serüvenlere ortam hazırlıyor.

İlerici güçlere saldıran en gerici çevreler ne yapmak istiyor?

Birincisi, bu çevreler MHP davasını açan askersel savcının *«MHP, Türkiye'yi komünist saldırı ve düzenden kurtarmak maskesi altında cinayetler işleyen bir çetedir»* yargısını çürütmeye, ülkede "komünizm tehlikesi"nin varlığını sözde kanıtlamaya çalışıyor. Böylece, MHP'nin cinayetlerini haklı göstermek, Türkeş ve adamlarını darağacından kurtarmak istiyorlar.

Yurt dışındaki işçilerimiz faşist MHP'lilerin hak ettikleri en ağır cezaya çarptırılmaları için seslerini yükseltiyorlar.

İkincisi. "Komünizm tehlikesi"ni kendisine maske yapan bu çevreler, dünyayı bir nükleer savaşa sürüklemek isteyen Amerikan emperyalizminin amaçlarına hizmet ediyor. Onlar, yığınların gözüne anti-komünizm külü savuruyor, ülkemizi Amerikan emperyalizminin dümen suyunda serüvene sürüklemek, ülke toprakları üstünde "çevik kuvvetlere" üs verilmesini sağlamak için ortam hazırlıyor. Ulusu hükümetinin Sovyetler Birliği ile sürdürdüğü ilişkileri baltalamak istiyor. Bu amaçla onlar, ötedenberi terörizmin her türüne karşı ardıcıl bir ideolojik, politik savaş yürüten komünistleri terör eylemleriyle suçlamaya yelteniyor. Dahası Pentagon'un buyruğuyla Sovyetler Birliği'ni "terörü destekleme" iftirasıyla karalamaya hazırlanıyorlar.

Üçüncüsü, bu çevreler, derin ekonomik bunalımın yükü altında ezilen milyonlarca işçiye, köylüye, memura, esnaf ve zanaatçiye bu saldırıyla gözdağı veriyor. Onların protestolarını bastırmaya çalışıyor. Bu çevrelerin işçi sendikalarına, köylü ve tüketici kooperatiflerine, meslek örgütlerine yönelttikleri "TKP'nin yan örgütü olma" suçlamasının biricik nedeni, ulusumuzun ezici çoğunluğunu işsizlik, pahalılık, topraksızlık ve artan yoksulluk içinde tutmaktır. Bir avuç yerli ve yabancı tekelin, dört-beş bankanın ve az sayıdaki toprak ağasının karlarını, vurgunlarını güvence altına almaktır.

İşte "komünizm tehlikesi" maskesini takanların iç yüzleri ve amaçları bunlardır.

Komünistler, tutuklanan tüm ilerici insanlarla devrimci dayanışma içindedir. TKP, emperyalist dayatmalara, tekellerin sömürüsüne ve gericiliğin saldırılarına karşı işçi sınıfının, yığınların savaşını örgütlemekten geri kalmayacaktır.

Faşist ve maocu teröristler dışında tüm politik tutuklulara özgürlük !

Demokratların koğuşturulmasına son !

İşkenceye son verilmeli, gözaltına alınanların can güvenliği sağlanmalıdır ! Gözaltına alınanlar derhal avukatlarıyla görüştürülmeli ve bekletilmeden yargı önüne çıkarılmalıdır !

Ulusal çıkarları savunan assubay ve subaylar, faşizmden yana olmayan tüm güçler, MHP davasının öcünü almak isteyenlerin saldırısını halkımızla birlikte geri püskürtelim !

15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 11.yılında

15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 11.yılı anayurtta ve yurt dışındaki işçilerimiz arasında kutlandı. Türkiye'de askeri diktatörlük koşullarında savaşım veren işçi sınıfımız, tüm ilerici, yurtsever güçler 15-16 Haziran direnişini bugünkü koşullarda tekrar değerlendiriyorlar ve yeni yeni dersler çıkarıyorlar.

Gerici Demirel hükümeti o günlerde hazırladığı bir yasa tasarısıyla DISK'i yoketmeyi, tüm işçi hareketini, sendikaları gerici hükümetlerin, tekelci patronların kontrolüne almayı hedefliyordu. Bu tasarıya karşı DISK'li, Türk-Iş'li onbinlerce işçi ayağa kalktı. Istanbul, Kocaeli'de yoğunlaşan direniş yüz binden fazla işçiyi kapsadı. 4 işçi şehit oldu, yüzlercesi yaralandı. Direnişi başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm ilerici güçlere karşı yürütülen sıkıyönetimli terör izledi. Yüzlerce işçi temsilcisi, işçi tutuklandı, işkence gördü.

Işçi sınıfımızın canı, kanı pahasına sürdürdüğü bu direnişten çıkartılan sonuçları ise şöyle özetlemek mümkün. Bir kere işçi sınıfımız her türlü baskı ve teröre karşı demokratik haklarını, kazanımlarını savunmada kararlı olduğunu egemen sınıflara göstermiştir. Işçi sınıfımız demokratik hakları savunmada devrimci bir sınıf olarak varlığını ortaya koymuş, Türkiye halklarının kısıtlı da olsa 1961 Anayasası'ndaki demokratik kazanımlarını tüm ulus için savunarak, halkın diğer kesimlerinin desteğini sağlamıştır. Nitekim ilerici meslek, gençlik örgütleri onbinlerce DISK'li, Türk-Iş'li işçinin katıldığı bu direnişi desteklemiş ve iktidarın baskılarına karşı çıkmıştır. Türkiye'de sınıf savaşı 15-16 Haziran direnişiyle yeni bir doruk noktasına ulaşmış, bu direnişte yerlerini alan çok sayıda işçi yeni deneyimler kazanmış ve sınıf sendikacılığının bayrağını günümüze dek sürdürmüşlerdir. Bugün de askeri yönetim altında sürdürmektedirler.

O yıllarda tekelci burjuvazinin işçi sınıfımıza dayatmak istediği, ancak büyük direniş sonucu çıkaramadığı baskı yasalarını bugün de gündeme getirdiğini görüyoruz.

15-16 Haziran büyük işçi direnişinin Türkiye işçi sınıfının DISK'li, Türk-Iş'li, tüm namuslu sendikacıların işçi haklarını ortadan kaldırmaya yönelik saldırılara birlikte göğüs germesi gerekmektedir. Bu yöndeki savaşım, sendikal çalışmalara konan yasağa, yetki alma, sendika değiştirme, üyelikten ayrılmaya konan yasaklara karşıdır. Bu savaşım DISK'li, Türk-Iş'li, tüm tutuklu sendikacıların serbest bırakılması savaşımıyla içiçedir.

yordu.

ATILIM, Ağustos 1981 sayısından:

Toplu çıkarmalara karşı savaş !

Renault'da 677 işçi ve teknisyen arkadaşımızı işten çıkardılar. *«Tenkisat»*a (Toplu işten çıkarmaya) gitmeyi, işveren iki yıldan beri kaç kez denemişti. Ama sendikamız DİSK üyesi Maden-İş'te örgütlenip savaşarak bu girişimleri her seferinde geri püskürttük. İşveren ancak askersel diktatörlük koşullarında toplu çıkarmayı gerçekleştirebildi.

Cunta, başta işten çıkarmaları sınırladığını, kendi kararına bağladığını bildirmişti. Ama biz, işçilerin haklarının ancak gene işçilerin kendi örgütlü gücü ile güvence altına alınabileceğini biliyorduk. Oysa onlar, yetki hakkını kanımız pahasına söke söke kazandığımız Maden-İş'imizi kapattılar. Grevleri yasakladılar. Sıkıyönetim Komutanı Aral, polis tatbikatlarında grevcilerin üstüne ateşli silahlarla saldırmayı talim ettirip, bir de bunu Bursa gazetelerinde resimleriyle ilan etti. Sendika temsilcilerimiz tutuklandı. Kayyuma teslim edilen sendikamızdan artık yararlanamaz olduk. İşveren, işte böylesi süngü zoruyla güçsüzleştirildiğimiz koşulları fırsat bildi!..

Sınıf düşmanı fırsat kaçırmıyor. DİSK'e, Maden-İş'e bir daha yaşam tanımaya niyetleri olmadığı açık. Öte yandan kapatılmayan Türk-İş 8. Bölge Temsilciliği, arkadaşlarımızın çıkarılması karşısında eli kolu bağlı bekliyor. Oysa Türk-İş bir işçi örgütüdür. Sendikalı işçilerin çoğunluğunu içinde barındırıyor. Hele DİSK'in kapalı olduğu koşullarda Türk-İş'in yöneticilerinin, tüm Türk-İş sendikacılarının omuzlarında tüm işçilerin hakları için savaşmak zorunluluğu var. Üstelik sınıf düşmanımız biz işçileri parça parça bölüp teker teker avlama taktiği güdüyor; Bir yandan bizde toplu çıkarmaya gidilirken, öte yandan Türk-İş'e bağlı Tofaş'ta da işveren toplu çıkarma yapılacağını açıkladı.

..Türk-İş 8. Bölge Temsilciliği susuyor ama, Tofaşlı işçiler, diğer işyerlerinden Türk-İş'li işçiler dayanışmaya hazırdır. DİSK'li, Türk-İş'li tüm işçiler sınıf düşmanının saldırılarını omuz omuza göğüslemeliyiz. Açık olan sendikalar da, biz işçi sınıfının malıdır. Onların olanaklarından yararlanalım. İşçi sınıfına karşı sorumluluğuna yan çizen 8. Bölge Temsilciliği'nden birlikte hesap soralım. Renault'daki toplu çıkartma, Tofaş'taki çıkartma tehdidi karşısında, hep birlikte ona görevini hatırlatalım!..

Hasan S. - Bursa

Faşist Almanya'nın Sovyetler Birliği'ne saldırısının 40.yılında barış savaşının önemi

Bundan 40 yıl önce, 21 Haziran 1941'i 22 Haziran'a bağlayan gece dünya tarihinin kara bir sayfası daha yazılmaya başlandı: Faşist Hitler Almanya'sı Sovyetler Birliği topraklarına haince saldırıya geçti. Karşılıklı saldırmazlık anlaşmasını çiğneyerek 140 tümeniyle, 3550 tankıyla ve 2000 uçağıyla Sovyet ülkesini barbarca yakıp yıkmaya başladı.

İkinci Dünya Savaşı'nın ikinci yılında yapılan bu saldırının amacı faşist Almaya'ya yeni ve zengin hammadde kaynakları kazandırmak, „yaşam alanını" genişletmek ve sosyalizmin kalesini yıkmaktı. Ayrıca faşist nazi ideolojisi Slav ırkını yokedilmesi gereken "aşağılık" bir ırk olarak görüyordu. Böylece faşist Alman orduları sivil, asker, kadın, çocuk ayırımı yapmaksızın, taş üzerinde taş bırakmayan cani bir saldırıya giriştiler.

Berlin, Mayıs 1945: Bir Sovyet askeri hükümet binası merdivenlerinde Nazi madalyalarını süpürüyor.

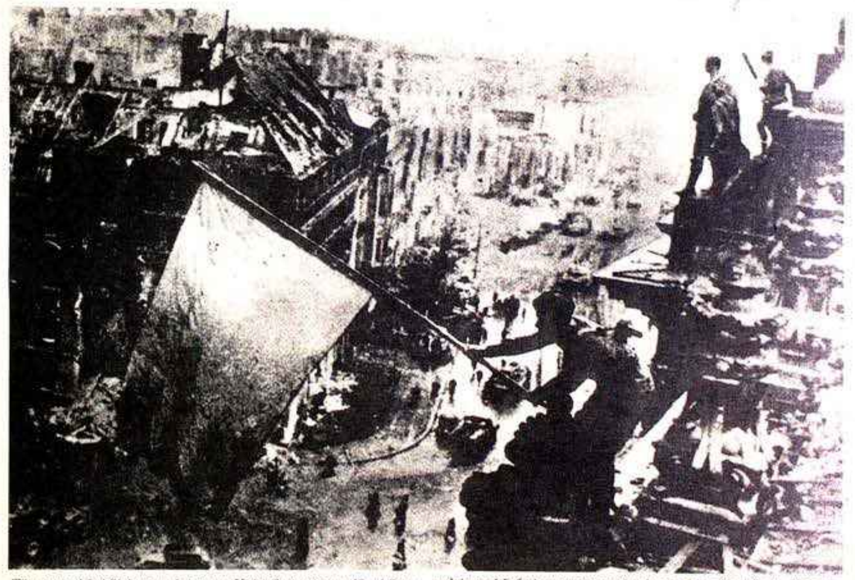
Sovyetler Birliği hükümetinin 22 Haziran 1941 tarihli çağrısında şöyle deniliyor: *«Bu saldırı SSCB ve Almanya arasında bir saldırmazlık anlaşması imzalanmış ve Sovyet hükümetinin bu anlaşmanın koşullarını tam olarak yerine getirmiş olmasına rağmen yapılmıştır.»* Bu çağrı ile birlikte Sovyet halkı ülkesini faşist saldırıya karşı korumak üzere savaşa başladı. Bu halk savaşı aynı zamanda diğer Avrupa ülkelerinde verilmekte olan direniş hareketine güç katıyordu. Sovyet ve diğer Avrupa halklarının faşist salgıncılara karşı savaşının gittikçe güçlenmesi ABD, Ingiliz emperyalistlerini konumlarını değiştirmeye zorladı.

12 Temmuz 1941'de Sovyet-İngiliz ittifakı kuruldu ve arkasından Amerika Devlet Başkanı Roosevelt ise Fransız hükümetinin katıldığı ortak görüşmelere başlandı. Böylece Anti-Hitler Koalisyonu'nun ilk adımları atılmış oldu. Böyle bir ittifakın kurulması için Sovyetler Birligi 1934 yılından beri çağrı yapmakta idi.

22 Haziran 1941'de gerçek savaş gücünün ancak yüzde 60'ını hazır durumda bulundurabilen Sovyetler Birliği ilk haftalarda faşist saldırının hızla ilerlemesini önleyemedi. Hitler orduları geçtikleri yerleri yakıp yıkıyor, kırım yapıyorlardı. Tüm savaş boyunca 20 milyon Sovyet yurttaşı hayatını yitirdi, 1700'ün üzerinde şehir, 70 binin üzerinde köy yerle bir oldu, 32 bin endüstri tesisi ve 84 bin okul ve yüksek okul harap oldu.

Başlangıçtaki tüm zor koşullara karşın kahraman Sovyet halkı Aralık 1941'de Alman ordularını Moskova önlerinde durdurmasını başardı. Dünya tarihinde o zamana kadar görülmemiş bir kahramanlıkla Sovyet halkı Hitler'in ordularını geri püskürtmeye başladı. Ve 1945'de Berlin'de İkinci Dünya Savaşı'na son verdi. Barışı getirdi.

22 Haziran 1941'de başlayan bu saldırı Sovyetler Birliği'ne yapılan ilk askeri saldırı değildir. 1. Dünya Savaşı'nın ardından da emperyalist ülkeler genç Sovyet devletinden toprak koparmak, onu yıkmak için saldırmışlardı. Sovyet halkının direnişi ve tüm dünya proletaryasının aktif enternasyonalizmi bu saldırının da önünü almıştı.

Tüm insanlığı köleleştirmek isteyen Hitler faşizmi tam 40 yıl önce Sovyetler Birliği'ne saldırmıştı. Sovyet halkları 20 milyon şehit vererek insanlığı faşizm canavarından kurtardılar. Kızıl Ordu, Hitler faşizminin başını Berlin'de ezdi.

Lenin'in ülkesine 1919 ve 1941 yılında yapılan bu barbar saldırılar "doğudan gelen tehlike" yalanını tüm çıplaklığıyla gözler önüne sermektedir. Sovyetler Birliği kurulduğu günden beri barış için savaşmıştır. Günümüzde tüm silahsızlanma çağrıları, girişimleri yine Sovyetler Birliği'nden geliyor. Bunu dünya halkları her geçen gün daha iyi kavrıyorlar. Nötron bombası üretiminde de olduğu gibi asıl saldırganın, başta ABD, emperyalist çevreler olduğunu görüyorlar.

Tarih yalan söylemez. Saldırıya uğrayan, hem de iki kere, milyonlarca insanını ve maddi zenginliklerini yitiren Sovyetler Birliği'dir. Sovyet halkı bu acılarını unutmamıştır. Ayrıca, Sovyet halkının verdiği büyük anavatan savaşı sosyalizmi dünyada yıkacak hiç bir gücün bulunmadığını göstermiştir.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin 26. Kongresi'nde L. İ. Brejnev ülkesi için barıştan daha önemli hiç bir sorun olmadığını belirtti. Bu açıklama dünyamizdaki tüm yurtsever ve barışsever güçler için bir dayanak ve aynı zamanda bir görevler çerçevesidir. Günümüzde silahlanma yarışı çılgınlığına, Avrupa'da yerleştirilmeye çalışılan yeni orta menzilli füzelere, NATO'nun saldırgan politikasına ve ABD Başkanı Reagan'ın uluslararası ilişkileri gerginleştirme girişimlerine karşı savaşmak tüm demokrat insanların baş görevidir. Bu açıdan ülkemiz barışseverlerine de önemli görevler düşmektedir. Yeniden azdırılmaya çalışılan anti-komünizme ve anti-Sovyetizme karşı çıkmak, cuntanın ve ordunun içindeki ve dışındaki en gerici, Amerikancı çevrelere karşı durmak, onları yalıtlamak yakıcı önem taşıyor.

Nötron bombasına hayır !

Baştarafı 1.sayfada

cek taşıyıcı araçlara yerleştirildi. Ve nihayet Reagan yükselen barış hareketine en büyük provokasyon olan kararını 6 Ağustos günü açıkladı.

Bilindiği gibi Nötron bombasının en büyük özelliği, nötron ışınlarının binalardan veya tanklardan geçerken bunlara zarar vermemesi, sadece canlıları yok etmesi. Savaş kışkırtıcıları Nötron bombasının bu özelliğinden dolayı onu *«temiz bomba»* olarak nitelendiriyorlar. Reagan ve Avrupa'daki bazı uşakları Nötron bombasını aklamak için olmadık yalanlar, gerekçeler buluyorlar. *«Bu sadece Rus tanklarına karşı bir savunma aracıdır»* diyorlar. Halbuki onlar Batı Avrupa'ya bu tankları yok edecek tonlarla silah yerleştirdiler. İşte ABD'nin kendi verisi: Varşova Paktı'nın her bir tankı başına NATO'nun yerleştirilmiş on tank yokedicisi var.

Bu silah, ABD atom endüstrisi konsernleri tarafından işgalci amaçlar için düşünülmüştür. Diğer silahlardan farklı olarak binalara, değerlere zarar vermemesi, emperyalistlerin kışkırtması sonucu çıkacak bir atom savaşında, diğer ülkelerin endüstrilerini, şehirlerini, tüm değerlerini olduğu gibi ele geçirmektir amaç. Bunu yaparken de onları insanlardan *«temizlemek»*tir. İşte onun için en gerici güçler, amaçlarına ulaşabilmek için barış güçlerinden korkularından kendi müttefiklerine bile sormadan alelacele üretime geçtiklerini açıkladılar.

Bu arada yine barış güçlerinin tepkisini önleyebileceklerini sanarak çok ucuz bir yalana başvurdular, *«yalnız ABD'de yerleştiriyoruz»* dediler. Oysa bu bombanın Batı Avrupa'ya, Türkiye gibi NATO ülkelerine yerleştirilmek için üretildiği bütün dünyaca biliniyor. Bu gerçek daha önce de ABD yöneticilerinin kendi ağızlarından açıklanmıştı.

Barış güçleri vurguluyorlar:

-Nötron bombasının üretilmesi, atom savaşı tehlikesini bir adım daha yaklaştırmıştır.

-Nötron bombasının üretilme kararı, ABD ve Sovyetler Birliği arasında yapılacak silahsızlanma görüşmelerini çıkmaza sokmaktır.

İki yıl önce Dünya Barış Konseyi'nin çağrısıyla 700 bin insan Nötron bombasının ve tüm nükleer silahların yasaklanması için imza vermişti. Barışın kalesi Sovyetler Birliği, 20 Ekim 1978 tarihinde ABD'ye, karşılıklı olarak Nötron bombasının üretilmemesi önerisini yapmıştı. Savaş kışkırtıcısı ABD yönetimi bu öneriye hiç bir yanıt vermedi ve son olarak iğrenç kararını açıkladı. Politik görüşü ne olursa olsun, milyonlarca barıştan yana insan bu kararı lanetliyor. Sovyetler Birliği 9 Ağustos 1981 günü yaptığı açıklamada *«Bu provokasyona karşı kendi halkının ve bağlaşıklarının güvenliği için gerekli önlemleri alacağını»* belirtti ve silahsızlanma görüşmelerinin bir an önce başlatılması isteğini yineledi.

F.Almanya hükümetinin karara karşı kaypak tutumunun yanında, realist çevreler F.Alman hükümetinin bir an önce açıklama yaparak, topraklarında Nötron bombasının yerleştirilmesine izin vermeyeceğini söylemesini istiyorlar. SPD Başkan Yardımcısı Wischnewski, ABD ve Sovyet Dışişleri Bakanlarının görüşmelerinin arifesinde alınan bu kararın silahsızlanma görüşmelerine vereceği zararı vurguladı. SPD/FDP hükümet sözcüsü, federal hükümetin *«bomba henüz ABD'de yerleştiriliyor, Avrupa'da yerleştirilmesi de söz konusu olmadığı için federal Meclis'te görüşmemize gerek yok»* şeklindeki tutumunu şiddetle eleştirdi. F.Almanya'da komünistlerin, sosyalistlerin, dinsel kişilerin, gençlik örgütlerinin, sendikaların yaptıkları protesto yürüyüşleri, imza kampanyaları birbirini kovalıyor.

Nötron bombasının üretimine karşı tüm barışsever güçler harekete geçtiler. Dünya Barış Konseyi, Dünya Sendikalar Federasyonu, sayısız kuruluş, ABD'yi tüm silahlanma yarışının sorumlusu olarak lanetlediler, tüm dünya halklarını Nötron bombasının üretilmesine, yerleştirilmesine karşı savaşa çağırdılar. Sosyalist ülkeler Genf'teki Silahsızlanma Konseyi'nde Nötron bombasıyla ilgili bir Girişim kurarak uluslararası alandaki çalışmalarına başladılar. Girişim, yaptığı açıklamada *«tüm insanlığı tehdit eden bu yeni tehlikeyi yok etmek için vakit geçirmeden bu silahın üretiminin, yerleştirilmesinin ve kullanılmasının yasaklanması için harekete geçilmesinin gerektiğini»* belirttiler.

NATO üyesi Batı Avrupa ülkeleri hükümetleri de ABD'nin bu kararını lanetliyorlar. Finlandiya, İsveç, Danimarka, Norveç hükümetleri resmi açıklamalarla ABD'nin bu kararı derhal geri almasını istediler ve kendi topraklarında bu silahı yerleştirmeyeceklerini vurguladılar. 20 Ağustos 1981 günü, 150 Avrupalı yazar ortak bir açıklama yaparak tüm dünya kamuoyuna barış için savaşım çağrısı yaptı. Çağrının ana belgisi, Haig'in *«dünyada barıştan daha önemli şeyler de vardır»* sözlerine yanıt olarak *«Dünyada barıştan daha önemli şey yoktur»* oldu.

Türkiye'de de Amerikan uşaklarının bombayı aklama, İlter Türkmen'in bu bombanın Türkiye'ye de yerleştirilebileceği gerçeğini örtbas etme çabalarına karşın, protesto sesleri yükseliyor. Basında bu konuda yer alan bazı gerçekçi yazarların yazılarından bölümleri okurlarımıza 3.sayfada sunuyoruz.

[redacted]

MHP'li teröristler hak ettikleri cezaya çarptırılmalıdır !

Faşist MHP sanık sandalyesinde !

19 Ağustos 1981 günü yurdumuzda binlerce insanın canına kıyan, emekçi insanlarımızı çarşıya, pazara, kahveye çıkmaktan bile yıldıran, yurdumuzu kana bulayan MHP'lilerin yargılanması başladı. Askeri savcının hazırladığı bin sayfalık cinayetler dosyasının basında yayınlanan yalnız bir kaç sayfalık özeti bile bu partinin insanlık düşmanı yüzünü gözler önüne serdi.

Faşist MHP ve yan kuruluşları aşağıdaki suçlardan yargılanıyor:

«1. Anayasal düzenin, cumhuriyetçilik ve demokrasi prensiplerine aykırı olarak, devletin tek bir kişi tarafından yönetilmesi amacına yönelik değiştirilmesine zoryoluyla kalkışmak.

2.Türkiye ahalisini birbiri aleyhine silahlandırarak toplu kıyıma yönlendirmek, toplu kıyıma neden olmak, bu cürümlere katılmak.

3.TCK'nun 149 ve 146.maddelerinde yazılı cürümleri işlemek için silahlı cemiyet oluşturmak.

4.Amacı, cumhuriyetçiliğe ve demokrasi prensiplerine aykırı olarak devletin tek bir kişi tarafından idare edilmesini hedef tutan cemiyeti kurmak, faaliyetlerini düzenlemek, yönetmek, bu cemiyete girmek.

5.Bir şeyi işlemek ve işlemesine müsaade etmek için bazı örgütlerin oluşturdukları baskı gücünden yararlanarak tehdit etmek.

6.Silah kaçakçılığı yapmak, ruhsatsız silah bulundurmak.

7.Silahlı gasp.

8.Hırsızlık»

Mahkeme günü iç ve dış gericilik yoğun bir kampanyaya girişti. Baş katil Türkeş'in kriz geçirdiği, 14 kilo zayıfladığı vb. gibi acındırma taktiklerine başvurdular. Uluslararası gericiliğin örgütlediği 7 Fransız avukatı, Batı basın-yayın kurumları MHP'li katillere cesaret vermek için her yola başvurdular. Faşist MHP yöneticileri kendilerine masum, mazlum süsü verip kamuoyunun sempatisini kazanmaya, kanlı cinayetlerini unutturmaya çalışıyorlar. Diğer yandan mahkemede de hakimleri bile tehdit ediyor, gerçek yüzlerini gösteriyorlar. Hakimleri , savcıları *«bir gün siz de bu sanık sandalyesinde oturabilirsiniz»* diye tehdit etmeye, usul hakkında sık sık söz alıp mahkemeyi uzatmaya, zaman kazanmaya çalışıyorlar. Avukatların arasında Demirel'in adamları, eski AP milletvekilleri de bulunuyor.

Tercüman yazarı Nazlı Ilıcak ise idamdan yargılanan MHP şeflerinin *«delliler sabit olduğuna göre»* salıverilmesini istiyor. Bilindiği gibi böyle *«salıverilen»*, yakalanmayan Enver Altaylı gibi MHP şefleri şimdi Federal Almanya'da cirit atıyor, MHP'yi kurtarmak için konsolosluk önlerinde eylemler düzenliyorlar.

Faşist katillere bu cesareti veren kimdir? Tekelci patronlar, uluslararası ve iç gericiliktir. Cuntanın bunlara karşı takındığı uzlaşmacı politikadır. Soruyoruz: Faşist MHP'yi yıllarca desteklemiş olan, resmi silahlarla yıllarca beslemiş olan subaylar, kontr-gerilla şefleri neden açıklanmıyor? *«Bana milliyetçiler suç işliyor dedirtemezsiniz»* diyen Demirel'in bu terör örgütü ile hiç mi ilgisi yoktur? Ankara'da aranan katilleri yanında saklayan Emniyet Müdür Muavini gibi emniyet *«görevlileri»* neden hala koltuklarında tutuluyorlar? Darbenin ardından Türkeş'i saklayan 28.Tümen subayları nasıl hala yerlerini koruyabiliyorlar? MHP'ye para verdiği savcılıkça açıklanan büyük patronlar nasıl oluyor da hala gazetelere demeçler verip, ülke yönetiminde söz sahibi olabiliyorlar?

Batılı basın yayın kuruluşları, BBC gibi radyolar şimdiden Türkeş ve adamlarının uzun süren bir mahkeme döneminden sonra bir kaç ay hapisle kurtulacağı haberini yaymaya başlamışlardır.

Oysa halkımız bu insanlık düşmanlarının en kısa zamanda en ağır şekilde cezalandırılmalarını istiyor. Bunların mahkemeyi sürüncemede bırakma, kamuoyunu kandırma çabalarına izin verilmemesini, bunları masum göstermek için her yola başvuran Tercüman gibi MHP yanlısı yayınların susturulmasını istiyor. Demirel ile MHP'li şefler arasında, azgın gerici-faşist subaylar arasındaki ilişkileri yürüten, serbest gezen İhsan Kabadayı, Faruk Demirtola, Ali Fuat Eyüboğlu, Osman Albayrak, Tahir Şaşmaz gibi MHP şeflerinin derhal tutuklanmasını istiyor.

YORUM

Baştarafı 1.sayfada

üretici mülksüzleşiyor, dükkana kilit vuruyor, bunların mallarını büyük bankalar, tekeller ucuza kapatıyorlar. Halka, işçiye, esnafa zamlarla, vergilerle, yüksek kredi faizleriyle bindiren devlet, tekellere ihracatçılara teşvik üstüne teşvik yağdırıyor, tekeller fabrikalarının kapasitelerini ancak % 25-30 çalıştırmalarına rağmen yine *«altın yıl»* yaşayabiliyorlar.

Tüm halka karşı uygulanan bu ekonomik saldırı, demokratik güçlere baskılarla, işkencelerle paralel yürüdü. Onbinlerce insan suçsuz yere zindanlara dolduruldu. DİSK yöneticileri, işçi temsilcileri, öğretmenler, aydınlar işkenceden geçiriliyor, idam edilmek isteniyorlar. Bir çok yurtsever işkencelerde can verdi. TKP'ye karşı yoğun bir saldırı başlatıldı. Bu saldırıyla gericilik hem anti-Sovyetizmi körüklemek, Sovyetler'le olan iyi ilişkileri bozmak, hem TKP'yi işçi enternasyonalizminden, devrimci ilkelerden koparmak, izole etmek, hem de tüm demokrasi güçlerine daha yoğun baskı ortamı yaratmak istiyor. Buna karşılık faşist katilleri parayla beslediği belgelerle saptanan tekelci patronlara, silahla destekleyen subaylara, kontr-gerilla şeflerine dokunulmuyor, bunlar Türkiye'nin yönetiminde söz sahibi olmaya devam edebiliyorlar. MHP'nin, Tercüman gibi açık suç ortakları MHP'yi savunma kampanyaları yürütebiliyorlar.

Cunta, bu yıl içinde ABD ile ikili anlaşmaları, "SİA"yı da imzaladı. İlter Türkmen tüm dünya barışını tehdit eden Nötron bombasına karşı çıkmadı, *«bu Amerika'nın sorunudur»* diyerek sorumluluktan kaçmaya çalıştı. Cunta bu bir yıl içinde gerek sosyalist ülkelere, komşularımıza ve gerekse kardeş Arap, İran ve Afganistan halklarına karşı dengeci bir politika uyguladı. Pentagon, Reagan'ın Türk soğuk savaşçıları ise Türkiye'yi daha da gerici, daha militarist, Ortadoğu'daki barışı tehdit eden bir ülke konumlarına getirebilmek için her yola başvurdular, bu çabalarını bugün daha da yoğun sürdürüyorlar. Nazlı Ilıcak, Sezai Orkunt gibi azgın gerici yazarlar bunu son olarak Nötron bombası konusunda bir kez daha belgelediler.

Bu yoğun baskılara karşı demokratik güçler gerek yurtta ve gerekse yurt dışında seslerini yükselttiler. Yurtta ilerici güçler kadrolarını koruma, yığınlardan izole olmama görevini öne çıkardılar. İşçilerin, emekçilerin, küçük-orta üreticilerin günlük, en yakıcı istemleri için, *«küçük»* , parça istemleri, çıkarları için savaş veriyor, bu savaşı genel demokratik haklar için, barış için savaşla bağlamaya çalışıyorlar. Devrimcilerin önünde bu istemler için, gerici saldırıyı durdurmak için, güçler dengesini değiştirebilmek amacıyla daha uygun savaş konumları kazanmak için demokrasi ve barış güçlerinin birliğini sağlamak, bu birliği pekiştirmek ve en geniş halk kesimleriyle bu birliği güçlendirmek, genişletmek görevi duruyor. İşçi sınıfımız, halkımız bu doğrultuda savaşı değişen koşullara, amaca uygun yepyeni, iyice düşünülmüş yöntemlerle yürütüyor. Bu savaş içinde daha da ustalaşıyor, savaş biçimlerini, olanaklarını genişletiyor. İşçiler arası, demokratlar arası dayanışma yeni, değişik boyutlar alıyor.

Yurt dışındaki işçilerimiz de Türkiye'deki sınıf kardeşleriyle dayanışma görevini vargüçleriyle yerine getirmeye çalışıyorlar.

Hemen darbenin ardından yurt dışında yürüyüşlerle, mitinglerle başlayan protestolar bugüne dek sürdü. Bu eylemler sırasında ilerici güçler arasındaki bir çok ayrılık aşıldı, birlik yolunda ileri adımlar atıldı. Bu gelişme günümüzde daha da hızlanıyor. F.Almanya'da, Batıberlin'de, tüm Batı Avrupa'da TKP'li, TİP'li, TSİP'li, Kürt ilericisi, CHP'li, dindar, partili, partisiz binlerce yurtsever bugün bir araya gelebiliyor, birlikte ortak istemleri yükseltebiliyor. 12 Eylül'ün 1.yıldönümünde Dortmund'da Türkiye demokratlarıyla dayanışma yürüyüşünde çeşitli dünya görüşünden binlerce işçimizin, aydınımızın birlikte yürüme kararları bu birlik bağlarının güçlülüğünün bir ölçüsü oluyor. Önümüzdeki dönem bu bağların kopmamacasına perçinlenmesi, daha geniş çevreleri sarması için tüm barış ve demokrasi güçlerinin çabalarını arttıracakları bir dönem olacaktır. Yurt dışındaki demokratik güçlerin hem her birinin daha da güçlenmesi, hem de Avrupa kamuoyunun daha da iyi harekete geçirilebilmesi bu birli çabalarının başarısıyla doğrudan bağlıdır. Darbenin 1.yıldönümünde düzenlenen ortak eylemler bu birlik hareketi için iyi bir çıkış noktası olmalı, ilerici güçler arasındaki güveni, dostluğu güçlendirmeye hizmet etmelidir.

KURTULUŞ

Güney Afrika ırkçılarının Angola'ya saldırısı tüm dünyada lanetleniyor !

Irkçı Güney Afrika birlikleri işgal altında tuttukları Namibia'dan Angola Halk Cumhuriyeti topraklarına saldırdılar. Irkçı birlikler Angola topraklarında 300 km. ilerlediler,halka karşı insanlık dışı bir kırım uyguluyorlar.Köyleri,şehirleri bombardımanla yerle bir ediyorlar. Angola Halk Cumhuriyeti orduları ırkçı saldırganları geri püstürtmek için vargüçleriyle savaşıyorlar.Güney Afrika'nın bu saldırısı,işgal ettikleri bölgelerde CIA güdümlü kukla bir UNITA hükümeti yerleştirme planları tüm dünyada protesto ediliyor.Irkçı saldırganları Reagan hükümeti açıkça destekliyor.BM Güvenlik Konseyi'nde bu saldırıyı protesto kararı ABD'nin vetosuyla önlendi.Amerikan emperyalistlerinin bu ırkçıları destekleme politikası bir çok batılı devlet adamı tarafından bile nefretle kınandı.Angola halkı Güney Afrika birliklerini topraklarından atacaktır.Tüm dünya halkları Angola halkının yanında yer alıyorlar.

Güney Afrikalı saldırganlar yıllardır Angola topraklarına saldırılar düzenliyor,köyleri basıp sivil halka karşı toplu kırımlar uyguluyorlar.1978'de Cassinga'da 582 insanı öldürdüler.

TKP çökertilemez !

Baştarafı 1.sayfada

mizin, Merkez Bankası'nın, bütçenin, KİT'lerimizin tepesinde oturanlar, hesap defterlerini 3 ayda bir kontrol edip emirler yağdıranlar, IMF'ler, OECD'ler yoksa *«Rus casusluk»* örgütleri mi? Özal kimin ajanı? Halkımızın yazgısını böylesine insafsızca kimler sattı? Ajan, vatan haini, ulus düşmanı kim? Sorulacak soru, alınacak hesap çok!

TKP'ye karşı açılan azgın kampanyanın ardındaki güçler işte bu sorulardan korkuyorlar. Bunun için de halkımızı şaşırtmaya, yanlış hedeflerle ihanetlerini saklamaya çalışıyorlar. Hem çalıp çırpıyor, hem de TKP'yi gösteriyor, *«hırsız var!»* diye bağırıyorlar.

TKP komşumuz Sovyetler Birliği'ni sosyalizmin en güçlü kalesi olarak savunuyor, Türkiye emekçilerine örnek gösteriyor. Sovyetler Birliği'nin ulusal kurtuluş savaşımızda halkımıza yaptığı yardımları, kurtuluştan sonra ulusal ağır endüstrimizi kurmamıza yaptığı katkıların unutturulmasını önlüyor, bu karagün dostumuzla en iyi dostluk ilişkilerinin kurulması için savaşıyor. TKP, SBKP'nin dünya işçi hareketinin en deneyimli, en güçlü bölüğü olduğunu belirtiyor.

Tercüman yazarlarını, anti-Sovyet generalleri korkutanlar bunlardır. Onlar TKP'ye saldırırken onu proletarya enternasyonalizminden koparmaya çalışıyor, aynı darbeyle hem tüm demokrasi güçlerine, hem de Sovyetler'le iyi komşuluk ilişkilerine, bu ilişkilerin savunucularına vurmak istiyorlar. Emekçileri, halkımızı Reagan'ın soğuk savaş politikasına çekmeyi, Nötroncuların kuyruğuna takmayı hedefliyorlar.

Cuntanın ikircimli politikası bu saldırılara meydan açıyor. Hem Sovyetler'le iyi ilişkiler istiyorlar, hem de tüm insanlığın sorunu olan, Türkiye ve diğer NATO üyesi Avrupa ülkeleri için üretilen Nötron bombası için *«bizim sorunumuz değil»* diyorlar. Hem *«terörizme bulaşmışlardan hesap soracağız»* diyorlar, hem de terörizme karşı her zaman savaş vermiş olan TKP'ye, TİP'e, TSİP'e, Kürt devrimci demokrat hareketine, Genç Öncü'ye, İGD'ye, İKD'ye, DİSK'e karşı tekelci basında saldırı kampanyaları düzenleniyor. Binlerce suçsuz insan işkence altında inletiliyor.

TKP, tüm diğer demokrasi güçleri, işçi partileri ile birlikte buna karşı çıkıyor. Demokrasi güçleri açık, barıştan yana, Reagan'ın savaşçı politikasına karşı kesin, uzlaşmasız bir savaş veriyorlar. İşkencelere, anti-demokratik baskılara, gerici yasa tasarılarına karşı savaşıyorlar. Bunun için tekelcilerin korkusu boşuna değil. Dünyada çok ülkede komünist partisi imha edilmek istenmiş, ama hiç bir yerde bu başarılamamıştır. Ernst Thälmann (Ünlü Alman komünisti Thälmann tam 37 yıl önce faşist SS tarafından kurşuna dizilmişti) gibi ünlü komünistlerin dediği gibi, komünist partisini burjuvazi yok edemez, çünkü onu yok etmek için işçi sınıfını yok etmek gerekir. Burjuvazi de bunu yapamaz. Bu demir kural Türkiye için de geçerlidir. Türk burjuvazisi ne TKP'yi, TİP'i, TSİP'i, ne de diğer demokrasi güçlerini susturmayı başarabilecektir.

Yurt dışındaki işçilerimiz K.Türkler'i saygıyla andı

Anma toplantılarında DİSK yöneticilerine özgürlük istendi !

Türkiye işçi sınıfının yılmaz savaşçılarından T.Maden-Iş Sendikası Başkanı Kemal Türkler'i faşist katillerce katlinin birinci yılında Batı Avrupa'nın çeşitli şehirlerinde düzenlenen anma toplantılarında saygıyla andık.

F.Almanya'daki anma toplantıları "Kemal Türkler'i Anma ve 52 DISK Yöneticisi İle Dayanışma Geceleri" adı altında 25-26 Temmuz'da 5 bölgede merkezi olarak FİDEF tarafından düzenlendi. Bu arada Batıberlin Türk Merkezi'nde 24 Temmuz'da Kemal Türkler'i anma toplantısı yapıldı, yaşam ve savaşımı anlatıldı.

FİDEF'in Recklinghausen, Oldenburg, Stuttgart, Münih ve Wiesbaden'da düzenlediği anma ve dayanışma toplantılarına F. Almanya'daki demokratik kişi, kuruluşlar katılarak, mesajlar göndererek Türkiye demokrasi güçleri ile dayanışmalarını gösterdiler.

Toplantılara misafir olarak banka ve büro emekçilerinin sendikası HBV-Recklinghausen İl Yönetim Kurulu üyesi Adolf Strecker, Herten-Ewald kömür madeni işyeri işçi temsilcisi ve Türkiye Demokratlarıyla Dayanışma Girişimi üyelerinden Peter Heinrich, Gladbeck'ten Papaz Martin Meier Stiehr, Sosyalist Yüksek Öğretim Birliği SHB'nin 2.Genel Başkanı Christian Cordes, SHB Federal Komisyonu üyesi Anette Hagemeier, Essen Krupp işyeri temsilciliği başkanı Wolfgang Hausmann'ın yanı sıra diğer bir çok demokratik kuruluştan temsilciler katıldılar.

Anma ve dayanışma toplantılarında FİDEF adına yapılan konuşmalarda Kemal Türkler'in katledildiği 12 Eylül öncesi ve sonrası koşullarının bir değerlendirmesi yapıldı. Batı Avrupa'daki işçilerimizin önünde duran sorun ve görevler dile getirildi.

FİDEF'in düzenlediği bu toplantılara 30'un üzerinde demokratik kuruluş dayanışma mesajı gönderdi. Alman Komünist Partisi DKP'nin Wiesbaden bölge başkanı ve Hessen Eyaleti Yönetim Kurulu üyesi Ottmar Befard DKP'nin dayanışma mesajını okudu. Konuşmacı, Kemal Türkler'in katlinin anti-faşist, anti-emperyalist ve tüm demokrasi güçlerinin demokratik ve sosyal haklara saldırılara karşı geniş çapta eylem birliğinin kurulmasını zorunlu kıldığını belirtti. Türkiye'deki yönetimin sendikal harekete ağır darbeler indirdiğini, demokratların, komünistlerin, Kürt demokratlarının ağır işkenceler altında tutulduğunu, Abdullah Baştürk ve 51 DİSK yöneticisinin idam cezası ile yargılanmak istenmesinin Türkiye işçi sınıfı hareketine karşı ağır saldırı olduğunu vurguladı ve tüm tutuklu demokratların serbest bırakılmalarını istedi.

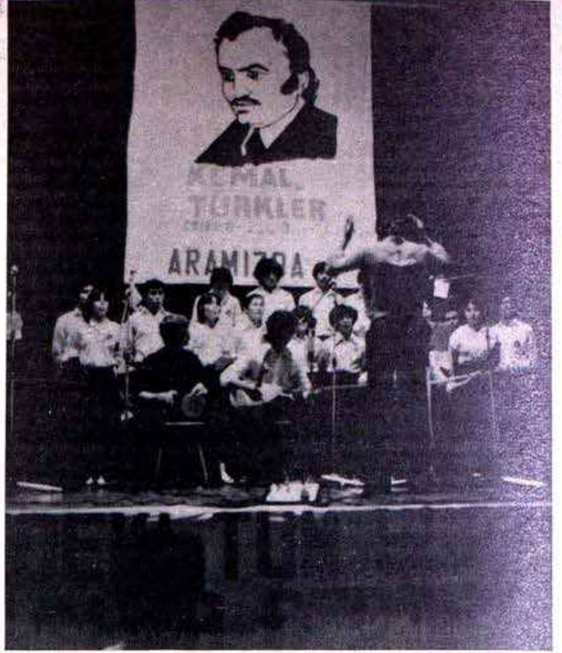
FİDEF'in Wiesbaden'da düzenlediği Kemal Türkler'i anma toplantısına 500'ün üzerinde işçimiz katıldı

Konuşmacı daha sonra Türkiye'ye askeri yardımı sürdüren federal hükümeti Türkiye'deki insanlık dışı uygulamaları desteklediği için protesto etti.

DKP temsilcisi barışı koruma konusunda Türkiye ve Alman işçi sınıflarının beraberce çalışmaları gerektiğini vurguladı ve orta menzilli roketlerin Avrupa'ya yerleştirilmesine engel olmak için protesto eylemlerini güçlendirmenin önemi üzerinde durdu.

DKP temsilcisinin yanı sıra çok sayıda demokratik kuruluştan temsilciler dayanışma mesajlarını okudular, ilettiler. Bunlar arasında yer alan SPD Wiesbaden Şehir Yöneticisi ve IG-Chemie üyesi Wilfried Ries, Alman Sosyalist İşçi Gençliği Bad-Kreuznach örgütünden bir temsilci, Glyco işyeri işçi temsilciliği üyesi bir işçi, Alman Barış Derneği'nden bir temsilci, Papaz Martin Stier, Duisburg Evangelische Kirchengemeinde'den Papaz Heinz Hübner, Alman Anti-faşistler Birliği'nden bir temsilci dayanışma mesajları okudular. Genç Sosyalistler, SJD-Die Falken, MSB Spartaküs, Sosyalist Yüksek Öğrenci Komisyonu mesajlarını gönderdiler. Bu mesajlarda Kemal Türkler'i anma toplantılarına dayanışmalarını ileterek, Abdullah Baştürk ve 51 DİSK yöneticisinin serbest bırakılmasını, Türkiye'deki işkencelere son verilmesini, tüm tutuklu demokratların serbest bırakılmasını istediler.

Merkezi olarak düzenlenen anma ve dayanışma toplantılarında ayrıca koroların ve ozanların katıldığı kültür programları da yer aldı.

Wiesbaden'da düzenlenen anma toplantısında koro ve ozanların katıldığı geniş bir kültür programı yer aldı.

Batıberlin

Batıberlin Türk Merkezi 24 Temmuz'da Kemal Türkler'i anma toplantısı düzenledi. Çok sayıda kişinin katıldığı toplantıda K. Türkler'in yaşam ve savaşımı anlatıldı. Türk Merkezi salonunda ayrıca Kemal Türkler ile ilgili duvar gazetesi hazırlandı. Toplantıda ayrıca Kemal Türkler'in yakın arkadaşı ve Tekstil Sendikası Genel Sekreteri Selahattin Uyar, Kemal Türkler ile anılarını anlattı.

Idstein

F.Almanya'nın Idstein kentinde çalışan Türkiyeli işçiler barış ve özgürlük savaşçısı Kemal Türkler'i anma toplantısı düzenlediler. İşçilerimizin toplantısı aşağıdaki belgiler altında yapıldı:

«Haydi DİSK'li, Türk-İş'li İşçilerin Savaşım Birliğini Güçlendirmeye, Abdullah Baştürk ve DİSK'li Sendikacılar Serbest Bırakılmalıdır, Tüm Demokratlara, İlericilere, Yurtseverlere Özgürlük !»

Kassel

FIDEF üyesi Kassel Türkiye İşçi ve Öğrenci Derneği 22 Temmuz'da Kemal Türkler'i anmak ve idam cezası ile yargılanmak istenen DİSK'li yöneticilerle dayanışmayı yükseltmek için bir stand açtılar. Aynı günün akşamı dernek lokalinde bir anma toplantısı düzenlediler.

Kassel Türkiye İşçi ve Öğrenci Derneği 22 Temmuz'da Kemal Türkler'i anma gününde bir enformasyon standı açtı.

Duisburg

Duisburg Işçi Derneği çok sayıda işçinin katıldığı bir Kemal Türkler'i anma toplantısı düzenledi. Toplantıda Kemal Türkler'e sıkılan kurşunun tüm Türkiye işçi sınıfına sıkıldığı vurgulandı, anısının yaşatılacağı tüm katılanlarca haykırıldı.

Toplantıda Abdullah Baştürk'ün avukatına DİSK'li yöneticilerle dayanışma mektubu yazıldı ve F.Almanya'daki tüm demokratik kuruluşlarla, Başbakan Helmut Schmidt ve SPD Genel Başkanı Willy Brandt'a çağrı yapılarak Türkiye'de demokratlara, yurtseverlere, sendika yöneticilerine yapılan işkencelere dikkat çekildi.

Çağrının bir bölümünde şöyle deniliyor: *«Gericilik o zaman başaramadığı işi bugün askersel diktatörlüğün süngülerine dayanarak gerçekleştirmeye çalışıyor. DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk ve 51 sendikacı arkadaşı askersel dikta mahkemelerinde idam istemiyle yargılanıyor. Bu insanların tek "suçu" işçilerin insanca yaşama ve çalışma koşullarına kavuşmaları için savaş vermek, anti-demokratik saldırılara karşı çıkmak, faşist çetelerin yarattığı terörü kınamak olmuştur..*

Biz F.Almanya'daki demokrasiden yana, işçilerin özgür sendikal örgütlenmesinden yana olan hiç bir insanın bu baskılara karşı susabileceğine inanmıyoruz. Türkiye'de politik görüşlerinden, sendikal çalışmalarından ötürü kovuşturulan, tutuklanan, işkence gören ve mahkum edilen insanlarla dayanışma her zamankinden daha da günceldir.»

Paris

Fransa Türkiyeli İşçiler Derneği ATTİD'in yiğit sendika önderi Kemal Türkler'in faşist canilerce katledilmesinin 1.yıldönümünü anmak için hazırladığı toplantı büyük coşku ve kararlılıkla geçti.

Dernek salonu Kemal Türkler'in yaşamını, savaşımını, işçi direnişlerini, grevlerini yansıtan resim ve yazılarla donatıldı.

Ulusal bağımsızlık, barış, demokrasi, toplumsal ilerleme savaşımında şehit düşenlerin anısına saygı duruşundan sonra yapılan konuşmada askersel diktatörlüğe karşı verilen savaşımda Türkiye demokrasi güçlerinin ayrılmaz parçası olan Avrupa'daki demokrasi güçlerinin temel görevinin gerek uluslararası alanda, gerekse Türkiyeliler arasında cuntanın zindanlarında tutuklu yurtseverlerle dayanışmayı güçlendirmek olduğu vurgulandı. Daha sonra Türkiye işçi sınıfının savaşımını gösteren bir diya gösterisi yapıldı.

Belçika

Belçika'daki Türkiyeli Işçiler Birliği Kemal Türkler'in katlinin 1.yıldönümü ile ilgili bir bildiri çıkardı. Bildirinin bir bölümünde şöyle deniliyor: *«Dünya demokratik güçleri, uluslararası sendikal hareket, halkımız DİSK'li sendikacıları ve zindanlarda yiğitçe direnen ilericileri yalnız bırakmayacaktır. Kemal Türkler'in uğrunda canını verdiği sınıf sendikacılığı yaşayacaktır. DİSK'e konan yasak, Türk-İş üzerindeki kısıtlamalar kaldırılmalıdır! Abdullah Baştürk'e, demokrat sendikacılara, faşist ve Maocu teröristler dışında tüm politik tutuklulara özgürlük! Demokratların kovuşturulmasına, işkenceye son! Kemal Türkler'in katili MHP ve ardındaki güçlerden hesap sorulsun !"*

Özal'ın ekonomi politikası:

İşçinin dövizini alabilmek için 60 milyar TL para basıldı

Bu izin dönemi de bitti. Yine yüzbinlerce işçimiz yurda gitti, hasret giderdi, eşi-dostu gördü, yeni iş dönemi için kafa dinlemeye çalıştı. Ulusu, izinden dönen işçilerimize seslendi ve *«Türkiye'de gördüklerinizi orada anlatın»* dedi. İzinde neler gördük? Fiyatlar geçen yıla göre yine neredeyse iki mislini bulmuştu, kepenkini bir daha açmamacasına kapatan esnafları, gittikçe daha yüksek tepeleri "zapt eden" gecekondu ordularını, yoksul, kimsesiz boyacı çocukları, şehrimizin, köyümüzün nasıl fakirleştiğini görüp geldik. Televizyonda terör kışkırtıcısı Demirel'in, MHP'li katillerin şeflerinin utanmaz yüzlerini göremedik ama, en antika, yüzsüz banka-banker reklamlarını yine "doya doya" seyrettik. Bu kez oturduğumuz kahve taranmadı ama, bir çok arkadaşımızı göremedik. Zindanlara doldurulduklarını duyduk, ziyarete bile sokmadılar. Suçsuz binlerce insanın işkenceye çekildiğini duyduk, gördük geldik. İşçi mahallelerinde, Kürt bölgelerinde oturanlarımızı durup durup aradılar.

İzincinin bu yıl da parasını almak için her yola başvurdular. Bu yıl da izin dönemi TL'nın değeri suni olarak yüksek tutuldu, izincinin dövizi yine karşılığının altında elinden alındı. Yalnız bununla yetinmediler, "kağıt para" yetiştiremediklerinden bir kaç haftada 60 milyar TL karşılıksız para basıp piyasaya sürdüklerini açıkladılar. Şimdi izin dönemini izleyen aylarda yeni bir devalüasyonun geleceği söylentileri basında çıkan yorumlarda yayılmaya başladı. Bu büyük devalüasyon şimdiden yapılan günlük ayarlamalarla başlatıldı.

Ozal işçilerimizin dövizlerini karşılıksız parayla ellerinden aldı

Başbakan Ulusu, izincilerimize sesleniyor, *«Türkiye'de gördüklerinizi orada anlatın»* diyor ve Turgut Özal karşılıksız kağıt para karşılığı aldığı dövizler için *«teşekkür ediyor».*

TKP'nin Sesi'ni

dinle dinlet !

Hergün saat 7,9,11,13,17, 19'da Kısa Dalga 31 m. 9585 kHz. Saat 21,23, 01'de 49 m. 6200 kHz. Pazar günleri bunlara ek olarak: Saat 15'de 31 m. 9585 kHz.

KURTULUŞ — 15 Günlük İşçi Gazetesi
Sahibi TTO — Sorumlusu TTO Yönetim Kurulu
Adres (Anschrift): KURTULUŞ, Katzbachstr.3, 1000 Berlin 61
Konto Nr. Türkische Sozialistengemeinschaft Postscheckamt Berlin West 239388109
Masrafı 1,-DM — Yıllık Abone 40,-DM
Baskı Eigendruck — Katzbachstr. 3, 1000 Berlin 61